

M A R E C

1 9 8 7 *

T H O U G H T S

* L E T O

3 6

Avstralija
Moj dom

misli

Slovenija

Moja dežela

Registered
by Australia Post
Publication
No. MAR 0663

Zgornja naslovna slika je pogled na Bavški Grintovec iz Zadnje Tren-te, spodnja pa kaže vrhove Lyell-a na zapadni obali Tasmanije.

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

ŽE ZADNJIČ sem pohvalil tiste naročnike, ki so pridno poravnali tekočo – in nekateri tudi zaostalo – naročnino. Tudi po zadnji številki jih je bila lepa vrsta. In pohvalim se lahko, da sem že letos vpisal sedemnajst novih naročnikov. Z njimi mašim luknje, ki nastajajo s kar prepogostimi smrtmi, pa tudi z nezanimanjem do slovenskega tiska v novi domovini. Družina se seli, pa pozabi javiti novi naslov na našo upravo. Pošta MISLI seveda vrne, jaz pa jih ustavim, dokler ne zvem za novi naslov. No, včasih se naročnik le kasneje spomni, da nekaj pogreša, včasih pa z molkom pokaže, da mu pač ni bilo dosti mar za mesečni obisk tiskanih novic.

Pa tudi to sem že zasledil, da nekateri odpovedo MISLI pred odhodom na obisk v rodno domovino, ko se po nekaj mesecih vrnejo, jih pa spet naroče. Edina razlaga: doma na morebitno uradno vprašanje, če so naročeni, lahko mirno in brez laži poreko, da niso. . . V takih naročnikih je malo značajnosti. Če je njihov strah, je pa mene kot urednika sram, da so tudi taki boječneži med naročniki našega lista. Po štirih desetletjih se doma nekam prebujajo in postajajo korajžni – pokažimo z zgledom, da tudi mi nismo Cankarjev narod hlapcev!

– Urednik in upravnik

misli

(THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language – Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia – Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 – Tel.: (03) 861 7787 – Poštni naslov: MISLI, P.O.BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.–; izven Avstralije (Overseas) \$12.–; letalsko s posebnim dogovorom. – Naročnina se plačuje vnaprej – Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo – Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema – Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 – Tel.: (03) 380 6110

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) – Izdal Slovenian Research Center of America – Cena I. dela 8.– dol., II. dela pa 9.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11.– dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio-kaseto vred 6.– dolarjev.

ANGLEŠKO–SLOVENSKI in SLOVENSKO–ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. – Komac – Škerlj – Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. – Cena vsem trem delom skupaj 12.– dolarjev. Trenutno nam je pošla.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj 40.– dol. (Posamezne knjige: 7.–, 9.– in 28.– dolarjev.) Trenutno nam je pošla.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM I.del. – Odlična študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. – Cena 13.– dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE – Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. – Cena vezani knjigi 13.–, broširani pa 10.– dol.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga esejev Dr.Marka Kremzarja (Argentina) o preosnovi družbe. – Cena 10.– dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.– dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharških dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.– dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. – Cena 2.– dolarja.

PERO IN ČAS I. – Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.– dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS – Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. Cena vezani 13.–, broš. 10.–dol.

VOJNA IN REVOLUCIJA – Roman Franka Bukviča na 708 straneh je izšel v Argentini. – Cena broširani knjigi 15.– dolarjev.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST – Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.– dol.
MATI, DOMOVINA, BOG – Pesmi Ludvika Cegljarja. Cena 2.– dol.

VSEBINA:

- Postno razmišljanje — stran 33
 Luč sem ... — Napis na
 starem križu — stran 34
 Zaznamovani s križem in pe-
 pelom — Julka Nežič v prilogi
 "Družine" — stran 35
 Kje je tvoj brat ... — pesem —
 — P. Tone — stran 36
 Naj živi slovenska beseda! —
 Za Zvezo slovenske akcije
 — Ivan Kobal — stran 37
 Tast — Iz tržaške "Mladike"
 — Pavle Zidar — stran 38
 S papežem po naši deželi
 — S. Čuk v "Ognjišču"
 — stran 40
 Iz središča sv. Cirila in Metoda,
 Melbourne — P. Bazilij
 — stran 43
 Izpod Triglava — stran 46
 Molitev v svetem pismu
 /"Govori, Gospod, poslušam!"/
 — P. Tone — stran 48
 Iz središča sv. Druž., Adelaide
 — P. Janez — stran 50
 Premakljivi svečnik — roman
 — Lojze Kozar — stran 51
 Naše nabirke — stran 51
 Kaj pravite? — O Domu
 počitka v Kew — P. Bazilij
 — stran 53
 Iz središča sv. Rafaela, Sydney
 — P. Valerijan — stran 55
 Z vseh vetrov — stran 58
 Kotichek naših mladih
 — stran 60
 Križem avstralske Slovenije
 — stran 61
 Tudi s kislim obrazom
 se da smejati ... — stran 32

Postno razmišljanje

NIČ ni napak, da si v postnem času zavestno stavimo kaj resno vprašanje, ki se nam včasih morda vsiljuje celó samo od sebe: kako se mi kristjani razlikujemo od ostalih ljudi? Malo drugače in točneje vprašano: kako se mi, ki bi se čutili užaljeni, če bi nam kdo poočital, da smo slabi kristjani, ki hodi-mo morda celó redno k nedeljski maši, pošiljamo svoje otro-ke k verouku in obešamo na stene dóma križ in svete podo-be . . . , kako se mi razlikujemo od teh, ki vsega tega ne dela-jo?

Menim, da je to ključno vprašanje, ki si ga slej ko prej mo-ramo zastaviti. Pa si ga zastavimo v tem prostem času! Kako se n a š e krščanstvo kaže v vsakdanjem življenju?

Ne morem se znebiti občutka, da za mnoge danes to sploh ne velja za vprašanje, ki bi si ga bilo vredno zastavljati in nanj iskreno odgovoriti. Danes žal velja kaj na splošno razširjeno mnenje, da moramo biti tudi kristjani "sodobni" in "napre-dni", da moramo enostavno iti s časom in ne smemo zaosta-jati za razvojem sveta — z drugo besedo: ne smemo biti "nazadnjaški".

Vse to se lepo sliši. Toda pri tem le ne smemo pozabiti te-gale dejstva: krščanstvo ima vrednote, ki so vedno moderne in sodobne ter ne morejo nikoli zastareti, če jih kristjani le hočemo ohraniti ter po njih živeti. Večne so kot je večna božja beseda, ki nam kaže pot skozi čas. Previdni moramo biti pred krilatice, da krščanstvo potrebuje "posodobljenja". Pod "posodobiti krščanstvo" se zlahka skriva poskus, da bi krščanstvo izvotlili, izpraznili in oslabili, s tem pa bi postalo nepomembno in sploh nezmožno koga dvigniti iz poprečja modernega mišljenja in življenja.

Če kdaj, je postni čas pripraven za iskren odgovor in pre-okrenitev na drugo pot. Ta bo dala našemu krščanstvu no-vega zagona in naše življenje bo dobilo nov smisel. Odstra-nila bo iz našega srca nepotrebni strah pred svetom, ki nas obdaja, pred ljudmi okrog nas, ki so sicer krščeni, pa jim moderni tok izpodnaša noge.

Ne b o j t e s e ! naj bo vzklik na-šega letošnjega postnega časa! In prav v vsem naštetem pod tem naslovom bomo našli čudovite prilike za neštete postne vaje. Besede so prišle iz srca na papir ne-kemu Janku v Argentini in so jih upora-bili za zborna recitacijo.

LUČ sem,
 pa me ne vidite.
POT sem,
 pa mi ne sledite.
RESNICA sem,
 pa mi ne verjamete.
ŽIVLJENJE sem,
 pa me ne iščete.
UČITELJ sem,
 pa me ne poslušate.
GOSPODAR sem,
 pa me ne ubogate.
BOG sem,
 pa se ne zatekate
 z molitvami k meni.
 Vaš največji **PRIJATELJ** sem
 pa me ne ljubite.
*/Napis na starem
 križu iz l. 1632/*

NE BOJTE SE!

Ne bojte se, malodušni, žalostni, potrti, premagani!
*Ne bojte se, prevarani, izigrani, omalovaževani, zasramovani,
 razžaljeni!*
Ne bojte se, če vas imajo za norca, ker nosite križec ali se javno pokrižate!
Ne bojte se, če vas gledajo postrani, ker odklanjate predzadnjo spolne odnose, splav, razporoko!
Ne bojte se, če se norčujejo iz vas, ker nočete ostati na plesu v rane nedeljske ure, da lahko greste spočiti v nedeljo dopoldne k maši!
Ne bojte se, če se vam posmehujejo, ker pomagata razcapancu, ki ni ubog in zapravlja vaš dar!
Ne bojte se, če drugi ne znajo ceniti, da so mnogi hvaležni za vaš smehljaj in toplo besedo!
*Ne bojte se, če niste oblečeni po najnovejši modi;
 če ne govorite po zadnjem modnem žargonu;
 če niste gibčni športniki;
 če niste vitke kot manekenke;
 če nimate lastnega vozila ali pa vaš avto ni ravno Mercedes;
 če niste hitri v razumevanju smešnic!*

*Odprite na stežaj svoja srca vsi,
 ki živite v urejeni družini;
 ki nimate skrbi, kako raztegniti svojo plačo do prihodnje;
 ki nimate bolnika v hiši;
 ki se zabavate v veseli družbi;
 ki vam je življenje obdarjeno z uspehi!*

Ne bojte se!
Ne bojmo se!
Odprimo na stežaj svoja srca Kristusu!
Na stežaj!

ZAZNAMOVANI S KRIŽEM IN PEPELOM

PEPEL SPREMLJA ČLOVEKA

od tistega pomembnega dne, ko je na zemlji prvič zagorel ogenj in je za njim ostal kupček preobličene mase. Gotovo so ljudje takrat z začudenjem strmeli v plamene, ki so uničili vse, česar so se dotaknili, in za sabo pustili le temen prah. Kjerkoli ali kadarkoli so pozneje naleteli na pepel, so že vedeli, da je to ostanek nečesa, kar je bilo nekoč živo ali pa je obstajalo v kakšni drugačni obliki.

Danes smo vajeni pepela, a vseeno pušča v nas neki neprijeten občutek. Vzroki so različni. Najprej kupi pepela, ki ostanejo na pogorišču, kjer je ogenj uničil dom, bogastvo, morda znanca, prijatelje, celo najbližje. Ali pa siva, temna barva pepela, ki je hladna in zbuja otožnost, pesimizem, razočaranje . . . Tudi dejstvo, da pušča na obleki ali koži umazane madeže, nam dela pepel odvraten. Ker rad sili v usta in nos ter povzroča kašelj, se ga izognemo – če le moremo. V nas zbuja spoštovanje samo takrat, ko je ostanek nekoga, ki smo ga imeli radi. V tem primeru ga shranimo v žare in spoštljivo položimo v zemljo, da ga veter ne bi raznesel na vse strani. Morda pepel nekoliko cenijo tudi tisti, ki ga potresejo po poljih ali vrtovih, da z njim pognojijo posevke.

Po takšnem ali podobnem razmišljanju o pepelu se človek nehote vpraša: Če je pa tako, zakaj pa potem pepel uporabljamo tudi pri bogoslužju? Zato, ker je

PEPEL ZNAMENJE,

ki nas brez besed opozarja na neke resnice. Govori nam o minljivosti vsega ustvarjenega. Saj ni nastal sam od sebe, ni zrasel, se ni pojavil kar tako, ampak je ostanek nečesa ali nekoga, ki ga je ogenj uničil. Tako je pepel znamenje minljivosti in uničenja, smrti in konca, pa tudi človekove krhkosti, saj se tudi on spremeni v prah in pepel. Zato mu pepel neprestano govori, da je zapisan smrti, koncu, da je prah in da se nekoč tudi v prah povrne.

Prav zaradi tega je pepel vernemu človeku tudi znamenje pokore in prenovitve. Kakor ogenj "prenovi" nekaj ali nekoga v pepel, tako naj bi se človek

JULKA
NEŽIČ
/Iz Priloge
"Družine"/

v pokoro prenovil v novega človeka. "Stari" človek, ki je poln greha, krivde, nepopolnosti, naj bi zavestno umrl vsemu temu in se rodil kot "novi" človek, ki bo delal dobro, se izogibal krivicam, odpravljaj nape in postajal vedno popolnejši.

Ker je pepel ostanek nekoga ali nečesa, nam govori ne le o minljivosti ali koncu, temveč tudi o novem načinu bivanja. Če se že človekovo telo ne more spremeniti v nič, ampak za njim ostane kup pepela ali prahu, kako naj bi se potem izničil njegov JAZ, ki je mnogo več kot telo iz uničljivih snovi!?

PEPEL IN PEPELJENJE

Pepel kot znamenje pokore so uporabljali že v stari zavezi, saj nam Sveto pismo poroča, kako so si mnogi potresli glavo s pepelom, da bi tako dokazali, da so grešniki in se želijo spreobrniti. Ker pa je pri marsikom bilo to le zunanje dejanje – da bi se pokazal pred drugimi – so že preroki in pozneje tudi Cerkve opozarjali, da Bog sprejme takšen obred le, če izraža to, kar se dogaja v človekovem srcu. Isto lahko rečemo za pepeljenje, ki je danes v navadi na pepelnično sredo. In zakaj je pepeljenje ravno na pepelnično sredo?

Pepelnična sredo je mejnik med dvema dobama: pustno in postno. Z njo se konca norčavi pustni čas, ki ga je marsikdo preživel v nezmernosti, posebej še na pustno nedeljo in pustni torek. Prav zaradi tega vidijo mnogi v pepelnici sami opozorilo, da je treba s tem prenehati in delati pokoro za vse, kar je bilo v prejšnjih dneh napačnega.

Čeprav je pri bogoslužju na pepelnico res veliko govora o pokori in spreobrnjenju, pa nam bogoslužje na ta dan usmerja pogled predvsem naprej – na veliki petek in na veliko noč. Namen tega dne ni, da bi zategnil vajeti, ki smo jih v pustnem času morda le

preveč popustili, ampak nam kaže na največji praznik naše vere in nas vabi, da se nanj pripravimo, da svoje življenje usmerimo h Križanemu in Vstalemu. Da pa bo to možno, je potrebno seveda spremeniti dosednji način mišljenja in ravnanja.

Nekoč so se grešniki s pepelom potresli, danes pa se obred pepeljenja omeji na zaznamovanje čela s pepelom. Čeprav ni izrecno rečeno, naj bi bilo to zaznamovanje v obliki križa, ga mnogi upravičeno uporabljajo. Križ je namreč tisti, na katerega bo Cerkev ves post kazala in nas vabila, da se usmerimo k njemu. Znamenje križa nas tudi opozarja na smrt Njega, ki je za nas umrl in vstal. Biti zaznamovan s križem in pepelom torej pomeni, da pred Bogom in brati ter sestrami priznam svojo krivdo, hkrati pa tudi svojo vero v Križanega in pripravljenost, da svoje življenje uravnavam k Njemu.

Besede, ki spremljajo pepeljenje, so dopolnilo obreda. Možna je izbira med: "Pomni, človek, da si prah in da se v prah povrneš!" in "Spreobni se in veruj evangeliju!"

Obe obliki sta zelo smiselni. Pri prvi je poudarjen pepel, ki nas spominja naše minljivosti; drugo besedilo pa nam kliče v spomin evangelij – veselo oznanilo o našem odrešenju, pridobljenem po križu. Zato je prav, da sta v rabi obe.

KJE JE TVOJ BRAT...

*Pridi brat
in vstopi.*

*Zagledal sem te, ko si bil še daleč.
Strmel sem skozi okno
in si nisem upam priznati,
da te potrebujem.*

*Pot, po kateri prihajaš,
te bo vodila mimo mojih vrat.*

*Poklical bi te,
a ustnice se ne bodo premaknile.
Takrat močno potrkaj
in ne pusti, da bi ostal sam.*

*Primi me za roko in pokaži,
kje naj iščem sonce.
Ne obupaj,
četudi bi me moral voditi vso noč.*

*Ne čakaj, brat,
in vstopi.
Ko te bo Oče vprašal po meni,
takrat ti ne bo težko odgovoriti.*

P. TONE

PEPEL IN VODA

Na začetku postnega časa je pred nami pepel, ob koncu tega časa pa (krstna) voda. Znamenje na začetku je pravi kontrast znamenju na koncu, saj je pepel siv, skoraj črn, umazan; voda pa je jasna, čista. Pepel je znamenje konca, smrti – voda pa začetka in življenja. Tako lahko rečemo, da pepel na pepelnično sredo odpira štiridesetdnevne duhovne vaje, v katerih naj bi človeku prišlo do zavesti, da je grešnik in potreben spreobrnjenja. Ob sklepu teh duhovnih vaj na velikonočno vigilijo pa je pred nami voda, ki nas spominja krsta, pri katerem smo bili prerajeni in smo zaživel novo življenje. Stari človek umira, nastaja novi.

BLAGOSLOVITEV PEPELA

nam je poročstvo, da nam je Bog blizu. Blagoslovljen pepel naj bi nas opozarjal na to, da staremu človeku lahko umremo le z božjo pomočjo. Molitev pri blagoslovu se glasi:

O Bog, nočeš smrti grešnika, temveč želiš, da se spreobrne. Usliši naše prošnje: blagoslovi + ta pepel, ki si ga bomo posuli na glavo, saj vemo, da smo iz prahu in da se v prah vračamo. – Štirideset dni si bomo prizadevali, da bi nam ti odpustil grehe in nam podaril novo življenje svojega od mrtvih vstalega Sina, ki s teboj živi in kraljuje vekomaj.

P. Tone po ponovitvi nove maše v Kew, na dan prihoda v Avstralijo 8. decembra 1986

ZIVI NAJ SLOVENSKA DESEDA! ZVEZA SLOVENSKE AKCIJE

POŠTNI NASLOV: P.O. Box 153, Rydalmere, 2116 N.S.W. Australia

IVAN KOBAL

ŽE dve leti in pol živi Zveza slovenske akcije.

Kaj je? Kakšen cilj ima? Kako deluje?

ZSA je tista slovenska medcelinska organizacija, ki zajema in povezuje s svojim ciljem vse slovenske rodoljube v zdovski, zamejski, izseljenski in matični Sloveniji.

ZSA je tista javna tribuna, mimo katere ima vsak Slovenec priložnost izraziti svojo voljo o narodni suverenosti, samoodločbi in samoupravi.

Prošnje, zahteve, pritožbe, debate, predavanja, članki, pogovori po radiu in televiziji – vse dobi pomembnost v okviru organizacije, ki šteje mnogo članov.

Že lepo število nas je, ki smo se vpisali v ZSA z namenom, da se med nami vname in razgori slovenska zavest, ljubezen do Slovenije – naše dežele.

Ta zavest, ta narodna moč je predpogoj, da ostanejo do kar smo, da ohranimo kar imamo, da pridobimo kar nam pripada.

Tako smo pred kratkim brali v "Mislih" o narodni zavesti:

"Na narodno-kulturnem področju je najprej potrebna svobodna temeljna odločitev, ki mora biti sad resničnega osebnega prepričanja in ne le od zunaj vsiljena. To je odločitev za slovenski narod, ponosna zavest, da smo sinovi in hčere slovenskega naroda, veselje in hvaležnost brez vsakega občutka ponašanja na račun drugih ali celo zaničevanje drugih.

Kar priznavamo vsakemu narodu, to zahtevamo tudi zase: samostojno in svobodno, enakopravno in od vseh priznano narodno življenje, jezik in kulturo, navade in posebnosti, ki obsegajo različna življenjska področja.

S tem pa je najtesneje povezana dolžnost: čimbolje poznati slovenski narod, njegovo zgodovino, njegove kulturne vrednote, njegov jezik, njegove običaje in navade, sploh vse, kar je za slovenski narod pomembno in značilno. Sem sodi tudi poznanje slovenske zemlje, njenih krajev in naravnih lepot."

ZVEZA SLOVENSKE AKCIJE je nastala med avstralskimi Slovenci ob presenečenju poročil iz domovine o skupnih programskih jedrih.

Poskus vpeljave skupnih programskih jeder v slovenske šole je pokazal nujno potrebo, da se slovenski narod združi ne le v protest proti tako drznemu poskusu, ampak v trajno samoobrambo proti tistim, ki

delajo na to, da bi slovenščina postala kratkomalo nepotrebna.

Oživitve in požitve slovenske zavesti in ponosa, ki ga je vreden in potreben vsak narod, še posebno pa tisti, ki ga zatirajo in silijo v asimilacijo številnejši narodi, je osrednji cilj ZSA. Močnejša povezava med Slovenci iz vseh celin pa je sredstvo, da drug drugega podpremo; da vsi pravočasno izvemo o vseh "programih", ki se spletajo ali "ugotavljajo" za našim hrbtom.

Nekaj časa so nas prepričevali, da se v Sloveniji zaradi splošnega odpora programska jedra ne bodo vpeljala.

Nato smo slišali, da "karavana gre naprej".

V juniju lanskega leta smo brali: "Programska jedra smo zavrnili, ker so protistavna" (Komunist / 11. junija 1986).

Oktober meseca pa smo brali: "Skupna programska jedra so vključena v predšolsko vzgojo in osnovno šolo v vseh republikah in pokrajinah. To je ugotovila medrepubliška in medpokrajinska komisija za reformo izobraževanja, ki predvideva, da bodo do konca prihodnjega leta poenotili srednje šole, potem pa se bodo lotili še visokih šol."

Tako se kar "ugotavlja"!

Vprašam vse Slovence: Do kdaj se bomo pustili vleči za nos?

Želja osrednjega odbora ZSA je ta, da bi se po vseh celinah, kjer bivajo Slovenci, zbirale skupine narodnjakov za povezano akcijo v obrambo slovenstva. Vsak član Zveze, posebno če ima talent za javno nastopanje, naj bi doprinesel svoj dar sodelovanja in razglasil svoje predloge. Slovenske publikacije naj bi si vzele za dolžnost obveščati svoje bralce o dejavnosti članov Zveze. Slovenska društva naj bi aktivno sodelovala.

ZSA ni politična stranka. To pa ne pomeni, da nima političnega vpliva. Vsak član naroda ima dolžnost dobro vplivati na politično življenje svoje dežele. Demokratski način vladanja pa je za današnje čase edini, ki ga more podpreti prost človek, zavedajoč se svojih pravic, odgovornosti in dolžnosti.

Če bi vsi Slovenci, posamezno in kolektivno, vsemu svetu s ponosom povedali:

da smo in da hočemo ostati Slovenci,
 da je Slovenija naša dežela,
 da ne prosimo miloščine od nikogar,
 ampak zahtevamo svoje pravice;
 da hočemo delati in drug drugemu pomagati,
 da hočemo spoštovati sosednje narode,
 da zahtevamo zase,
 kar priznavamo vsakemu narodu,
 da hočemo imeti samostojno in svobodno, enako-
 pravno in od vseh priznano narodno življenje;
 da zahtevamo nemoteno gojitev svojega jezika in
 kulture v svoji deželi,

– tedaj bi se spremenilo stanje med nami in okoli
 nas, brez prelivanja krvi – in bi mi, z našim trudom,
 marljivostjo in iznajdljivostjo, znova začeli graditi
 bodočnost naše dežele.

Kdor se vpiše v ZSA, ker se strinja z njenim ciljem,
 ta podpre in omogoča tisto medcelinsko slovensko
 gibanje, ki je vzbrstelo izpod gesla:

ŽIVI NAJ
 SLOVENSKA BESEDA!
 SLOVENIJA,
 MOJA DEŽELA!

Pa v le
 Zidar:

Tast

– ALI ti veš, kje je Sveta dežela? me je vprašal, ko je vsake toliko vstal in v dolgi strajci odšel na stranišče.

Moj tast je bil čudovit mož, prirnil se je čez osemdeseta, mizarstvo je bil njegov poklic, odkar pomni. Deske, obličji, dleta, ostružki, podobni pentljam, žaganje, in pa vonji, kakršne imajo samo lesovi, globoki, kakor razplimovano morje, ostri, kakor bridke kopri-ve, mehki, kakor svilnati valovi belega kadila.

Vedel sem, kaj da ne bi, kje je Sveta dežela. Tam je sedaj država Izrael. Predsednica te dežele je bila Golda Meyr.

Boji, ki so divjali tod za vsak kamen, so mi bili znani, prebral sem bil vse dosegljive knjige, nadvse me je ganila gradnja Burmanske ceste in kup drugih iznajdljivosti tega genialnega naroda, ki je še vedno raztepen po vsem svetu.

Moj tast v tej dolgi spalni strajci spominja na svetega Jožefa. Platnena je, sicer čista, a potemnjena, iz lanu uvezana.

Ni mi rekel, da bo umrl in da bi se rad prepričal, ali je res živel on (Jezus), ampak, ko se je namestil nazaj na posteljo, s katere je gledal na leni, hipnotični tok, poln zavrtljajev, reke Krke, je vseeno podvomil.

– Kaj praviš, mi je rekel, ko je namestil vse bolečine, da so ga manj zdelovale, če bi ti jaz pot plačal, ali bi šel ti tja dol. Pogledat. In potem mi boš povedal,

ali je res hodil po tisti deželi ali ni hodil. Mene zanima samo to. Drugo vem.

Rekel sem mu: – Oče, če to ni za vas prevelik strošek, saj grem rad. Tudi mene daje marsikaj v zvezi s tem, videti to deželo pa mi bo prineslo miru, prispodobno, ki jih je govoril, imajo še sedaj svoj okvir. Vide ti Naim, Kafarnaum, Galilejsko jezero in Goro blagorov je čisto nekaj drugega kot ta imena srečati kakor besede v evangeliju. Stvarnost poveljača besedo in beseda stvarnost.

– Glej, je rekel tast, ki ni bil tisti klasični zvijonski tast, ampak oče, mene zanima prav to, če boš ti potrdil, da je bilo vse tisto res, potem nisem zaman živel. Me razumeš. Za to gre. Potem bo moje življenje ime-
 lo pomen.

Nisem hotel slepariti in ga tolažiti, da je še čas, ko smo vsi vedeli, da je časa zelo malo. Celu premalo.

Ali bo še imel toliko sil, da me pričaka? sem začel razmišljati, ko sem ogledoval njegove roke, polne gub. Roke, ki jih je vtaknil v med in le-ta zdaj lije z njegovih prstov.

Take prste je načaral v letih dvajset ali trideset Jakac pesniku Miranu Jarcu.

Čez nekaj dni sem se dvignil z boeingom in odplul po zračni sinjini preko prebujajočega se sveta, ki se mi je zdel kot globoko korito oceana. Zrak pod menoj je bil steklen. Vodast.

Doma je umiral tast.

Vsi smo vedeli, da ga je obiskala bolezen, ki ima samo tri črke.

Skozi lino v trupu sem pokukal v globine, kjer se je

penilo šampanjsko Sredozemlje.

Kakšen mir. Kako lepo, če bi se ta truga, ki je sicer reaktivna, nenadoma odprla in nas izbruhnila iz sebe daleč vsak sebi. Niti čutili ne bi, ko bi pristali na nekem drugem letališču.

A smo vendarle pristali v Lodu. Nikogar ni ganil dotik s to zemljo, jaz sem zvrhan solz, mene tako srečanje, ki ima pomen zemlje, silno vznemiri.

Dežela vseh svetosti je dehtela po pomarančevcih. Začel se je obisk, ki je vreden vsakega časa in denarja. Dolg, temeljit, brez spanja. Veš, da si privilegiranec, ker si prišel v to deželo. To je kakor vstopiti v onkraj.

Vsi evangeliji rastejo tod. Vsaka beseda korenini bodisi v Jeruzalemu ali Jerihi, Betlehemu ali Carzimu, bodisi na Taborski gori ali Betaniji, Judejski puščavi, Maharontu, Jordanu ..., Karmelu, Jaffi, Mrtvem morju.

Abrahamov hrast. (Kakor naše oljke.) Janez Pavel II. pravi prav, ko trdi, da je zakon duše tak, da ne more nobenega kraja docela zapustiti, ko se ga enkrat dotakne. Ko se dotikam vseh teh krajev, ki žive dvojno življenje, našega vsakdanjega in povrh še večnega v evangeljskih poslanicah, drsim skozi prozornost kakor zvok neznanega predmeta; z malo fantazije Jehudy Menuhina bi bil lahko imenitna fraza na njegovi stradivarki. Samo ta slavni violinist zna sanjati z zvokom tako senzibilno kor recimo Schumann.

A Jezus mi odgovarja: Tistih nekaj tonov, ki jih pastir piska na piščalko, mi je ljubši kakor Wagnerjevo operko zobovje; toni piščali so del pokrajine in dojemajo harmonijo, ki je nihče ne sluti.

... Preberem Luka, ki piše o znamenitem Jezusovem spremstvu: Magdalen iz Magdale, Joani, ženi Herodovega oskrbnika Huza, Suzani ... Ostanki nekdanje Magdale s svojo visoko travo spominjajo na Podgorjansko pogorje, ki sem ga tolikokrat prehodil ponoči v mesečini pa tudi podnevi po njenih številnih, kakor kače skotenih stezah.

Besede, ki jih Luka govori, ne spadajo nikamor drugam kot sem.

Potem se bližamo Taborski gori, kjer se je nekega dne v avgustu Jezus spremenil in se pogovarjal z Ilijo, Mojzesom. Arabski mercedesi hropejo v strmino, polno vijugastih odjemkov.

Pogledujem v Sveto pismo, v Mt 17, 1 - 9 in Mr 9, 2 - 9 in Luko. Vsi trije sinoptiki govore o tem dogodku.

Naposled stojim na platoju, kjer sta se posmrtna Ilija in Mojzes pogovarjala z Jezusom o trpljenju.

Kripta bazilike ima na ozadju na steklu dva somer-na pelikana, skozi mavrico repa se pretaka v notranjost čudovita svetloba.

Tu berejo evangelij tudi naši skriti spremljevalci. Ne bodo jim zamerili, ker so brali misticizem, nasprotno, pohvaljeni bodo. (Zakaj, o tem ne bom tu razpravljaj.)

Čisto na koncu stlačimo še obisk dvorane zadnje večerje in obisk Davidovega groba, ki ga objokuje le stari rabi.

Za konec obiščemo v bregu še kraj, kjer je Jezus objokoval usodo Jeruzalema. Skozi kovaško zakovano okno, kjer se že vidi panorama mesta, strmimo v stoletja, ki so minila, a so vendarle še vsa neganjljiva. Nič pravzaprav ni spremenjeno, vse stoji in čaka.

Najbolj pa sta mi ostala v spominu dva mozaika: Zajetje v tisti noči na Oljski gori in Judov izdajalski poljub.

Potem se stari boeing dvigne kakor na suho vrženi kit. Kakor da s kljunom želi doseči rep. Čez čas pa se le vzravna in poleti proti soncu kot puščica. Pod nami je že Ciper kakor otroška hrasta; ocvirk.

Let je otožen kakor naše misli. Tudi naši skriti spremljevalci vedo, da to ni le navaden izlet, ampak iskanje korenin besedi, ki se ji prvi luč. (Kdor v me veruje, živi večno.)

V dolgi vrsti let, ko sem nihal med vero in nevero, sem na deželo, kjer se je Jezus rodil, gledal kot na nekaj izmišljenega, kakor na deželo Alfreda Nobla, Norveško, ali Španijo Kristofa Kolumba, ki sta in nista. Toda ko se teh dežel dotakneš, ko stopiš vanje kot popotnik, tedaj se skrivnost umakne, in tisto nekaj je dejstvo, ki se ga ne da preklicati.

Čez dva dni sem že stal ob svojem tastu. Povedali so mi, da me čaka; samo še mene.

Vstopil sem nekaj obotavljače v njegovo belo kamero.

Na omarici je trepetala sveča. Začutil me je in spodvil izpod debelih vek oči, ki so postale debele. Prave koralde.

Gledala svà se, vedel sem, da me ne more več vprašati, če je vse res.

– Oče, sem rekel, vse, vse . . . je resnica.
– On, on tudi, je nekako še zmogel.
Pokimal sem mu.

Gledal je moje kimanje in videl moj strah. Kakor da tipa svet, je počasi zaprl oči in jih ni več odprl.

/Iz tržške MLADIKE/

S papežem po naši deželi

S. ČUK

Po papeževem obisku sem kljub iskanju pograšal kratek opis njegove poti med nami. Vsako do je doživljal obisk pač tam, kjer se je udeležil bogoslužja. Tudi krajevni časopisi so se razpisali o obisku v svojem mestu, ostalih papeževih postaj so se več ali manj le dotaknili. Sam se skušal napisati nekaj za prejšnjo številko, pa je poročanje postalo preveč melbournsko in je končalo v košu. Podoben članek sem dobil iz Sydneya, kjer pa je bil poudarek na sydneyskem obisku in so bili ostali komaj omenjeni. Tako bo morda najbolje, da objavim poročilo, ki gleda na obisk z zunanjega zornega kota. Dobil sem ga v "Ognjišču" in so ga brali naši rojaki v domovini. — Seveda je to le zunanji okvir, pač zanimiva kronika potovanja. Občudujemo ob njej, koliko kljub svojim letom sveti oče zmore, ko so njegovi spremljevalci obupavali od utrujenosti. Čas pa bo pokazal, koliko je obisk prinesel duhovnih koristi. — Urednik

V PONEDELJEK 24. novembra 1986 je papež pristal na letališču v CANBERRI, glavnem mestu Avstralije, kjer so ga pozdravile topovske salve. Dobrodošlico mu je izrekel predsednik vlade, ki je dejal, da Avstralija sprejema papeža kot "človeka za vse ljudi".

Papežev prvi govor na avstralskih tleh je bil sporočilo miru in poziv k razumevanju in velikodušni pomoči potrebnim v svetu. Avstralija je namreč dežela velike blaginje, ki pa se preveč zapira sama vase. Na ogromni površini 7.682.300 kvadratnih kilometrov živi le okoli 15 milijonov ljudi, skoro samih priseljencev; domorodcev (aborigenov), prvotnih prebivalcev te celine, je samo še borih 150.000. Večina Avstralcev je protestantske vere, katoličanov je 3,5 milijona.

Z letališča se je sveti oče odpeljal na razstavišče National Exhibition Centre, kjer ga je okrog oltarja čakalo okoli 100.000 ljudi. V mašni homiliji je poudaril potrebo po solidarnosti in spoštovanju človeškega življenja. Po maši je papež opravil zasebni obisk pri generalnem guvernerju, zastopniku britanske kraljice, vladarice Avstralije. Na sedežu parlamenta je imel srečanje z ministrskim predsednikom in drugimi vladnimi osebnostmi. Priporočil jim je solidarnost Avstralije z revnimi deželami. Pohvalil je avstralsko za-

konodajo, ki zagotavlja svobodo vere in druge temeljne človeške pravice. Podobne misli je razvijal tudi v svojem nagovoru članom diplomatskega zbora, s katerimi se je sestel naslednje jutro.

Iz Canberre je papež poletel v skoraj 1000 kilometrov oddaljeni BRISBANE, kjer je imel pod posebnim šotorom na mestnem stadionu srečanje z okoli 200 invalidi in bolniki. Govoril jim je o nedotakljivosti človeškega življenja. Zatem se je sestel s časnikarji ter pohvalil njihovo naporno in odgovorno delo. Med mašo na stadionu je s posebnim obredom sprejel sto novih odraslih katehumenov — pripravnikov na krst. Prvo berilo je v Braillovi pisavi prebrala slepa žena: na koncu ji je množica pretresena zaploskala, papež pa je šel k njej in jo prisrčno pozdravil. V svoji homiliji je papež dejal, da je zmotno mišljenje tistih, ki pravijo: "Kristus — da, Cerkev — ne!", kajti Kristus in Cerkev sta neločljivo povezana, saj v Cerkvi na skrivnostni način živi Kristus. Ko je priporočal dialog med različnimi krščanskimi Cerkvami, je dejal, da je ta lahko ploden le, če ostanemo zvesti vsem resnicam svoje vere.

Še isti dan, 25. novembra, je Janez Pavel II. poletel proti jugu, v SYDNEY, največje mesto Avstralije (3,3 milijona prebivalcev). Takoj po pristanku se je odpeljal na športno igrišče Sydney Cricket Ground, kjer ga je navdušeno pozdravilo 35.000 mladih iz

vse Avstralije, ki dejavno sodelujejo v raznih katoliških organizacijah in gibanjih. Zgrnili so se okrog papeža in napravili ogromen krog mavričnih barv. Med mašo jim je sveti oče govoril o miru in jim priporočal molitev. Po maši se je z njimi pogovarjal. Potem se je vključil v živo verigo sklenjenih rok in je z mladimi zapel.

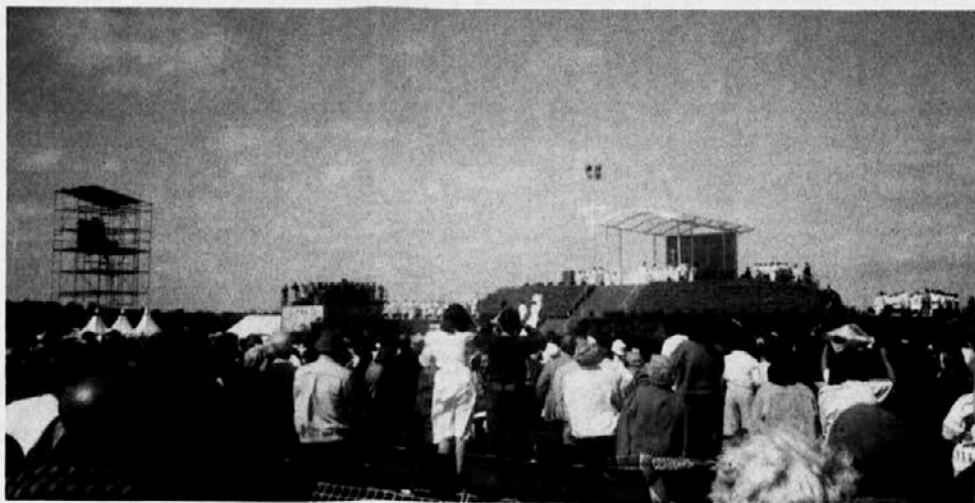
Naslednji dan je bil za papeža zelo naporen – imel je šest srečanj: s predstavniki judovske skupnosti, z delavci, z redovniki in redovnicami, s škofi, s profesorji in študenti sydneyjske univerze ter z verniki tamkajšnje nadškofije. Judom je govoril o skupnih koreninah, ki segajo do očaka Abrahama; delavcem je dejal, da je bil tudi sam delavec. Srečanje z redovniki in redovnicami je bilo v znameniti operni hiši, biseru sodobne arhitekture, ki je simbol in ponos Sydneya. Škofom je na srečanju v stolnici priporočil, naj skrbijo zlasti za tiste, ki so se od vere oddaljili. K maši na mestnem hipodromu (konjskem dirkališču) se je zbralo okoli 250.000 ljudi, ki jim je papež govoril o zahtevnosti evangelija. Tiste, ki so se od Cerkev oddaljili, je topla povabil: "Vrnite se! Cerkev vas pričakuje razširjenih rok, Cerkev vas ljubi. Vrnite se domov!"

V četrtek, 27. novembra, zjutraj je Janez Pavel II. poletel na otok Tasmanijo, ki je sestavni del avstralske zveze. Do začetka prejšnjega stoletja so na ta otok pošiljali v izgnanstvo kaznjence iz Anglije. V glavnem mestu HOBARTU je najprej pozdravil otroke katoliških šol, nato je odšel v Center za šolanje nezaposlene mladine, ki ga je ustanovila hobartska nadškofija s pomočjo vlade in mestne trgovske zbornice. Hodil je od delavnice do delavnice ter se pogovarjal z mladimi od njihovimi vzgojitelji. Pri njih je ostal tudi na kosilu. Popoldne je na mestnem hipodromu daroval mašo,

med katero je govoril o delu Cerkev za razvoj narodov. Dejal je, da si Cerkev ne zatiska oči pred težkimi problemi sodobnega sveta, temveč se v duhu evangelija bori za pravično družbeno ureditev in za dostojanstvo človeške osebe.

S Tasmanije se je Janez Pavel II. vrnil nazaj na celino – v velemesto MELBOURNE (2,8 milijona prebivalcev), središče zvezne države Victoria. V anglikanski stolnici se je srečal z verniki drugih krščanskih skupnosti. Ob radostnem zvonjenju se je poglavar katoliške Cerkev objel z anglikanskim nadškofom in prižgal "svečo edinosti". Potem sta skupaj odšla na stadion Melbourne Cricket Ground k velikemu ekumenskemu srečanju. Navzočih je bilo kakih 100.000 ljudi: katoličanov, anglikancev, članov drugih protestantskih skupnosti, pravoslavnih, koptov, armencev. . . Papež je v svojem nagovoru izrazil željo, da bi v odnosih med verstvi vladal duh Assisija.

Svoj drugi dan v Melbournu (28. novembra) je papež začel z obiskom v župniji sv. Leona Velikega, katere župljani pripadajo 28 različnim narodnostim. Posebej se je srečal z učenci 4. razreda župnijske šole in odgovarjal na njihova vprašanja. Sledilo je srečanje s srednješolci, nato s študenti. Dopoldne je bilo na vrsti še srečanje z duhovniki, redovniki in bogoslovci v stolnici sv. Patrika. Po kosilu v duhovniškem domu in kratkem počitku je papež odšel v Ozanam House, hišo za brezdomce, med katerimi so tudi mladi uživalci mamil, od tam pa na mestni hipodrom, kjer je vodil somaševanje ob sodelovanju 200.000 vernikov. Njegova homilija je bila posvečena vrednotam zakonskega in družinskega življenja, posebej še zaščiti človeškega življenja pred nevarnimi poskusi sodobne biogenetike. "Napredek je resničen samo tedaj, če spoštuje božjo podobo v človeku."

Prizori nepreglednih množic med papežovo mašno daritvijo, kakor tale na hipodromu v Melbournu, bodo ostali udeležencem v trajnem spominu / Foto: I. Birsa - Škofic/

Silno živahno je bilo zvečer na stadionu med srečanjem papeža z rojaki Poljaki, ki jih je v Avstraliji okoli 80.000; Navzoči so bili tudi zastopniki drugih narodnosti.

V soboto 29. novembra je papež preletel avstralsko celino od juga na sever in po 3.125 kilometrov dolgi poti pristal v mestu DARWIN, kjer ga je s petjem pričakalo 100.000 ljudi, med njimi precej domorodcev, ki so mu med mašo podarili mašni plašč z izvezenimi motivi. Posebej z njimi se je "beli oče" srečal v kraju ALICE SPRINGS v srcu avstralske celine. V mestnem parku se je zbralo kakšnih 6.000 temnopoltih potomcev prazgodovinskih prebivalcev Avstralije, ki so papežu pripravili simbolični ples v treh delih. V njem so svojo usodo povezali s Kristusovim rojstvom, trpljenjem in vstajenjem. Papež jih je v svojem nagovoru hrabil, naj ostanejo zvesti svojim koreninam, kajti le tako bodo ostali. Zagotovil jim je pomoč Cerkve v boju za njihove pravice.

Svoj zadnji avstralski dan, nedeljo 30. novembra, je papež pričel v mestu ADELAIDE, na jugu, središču cvetočega in tehnološko visoko razvitega poljedelstva. V mestnem kulturnem centru se je srečal s predstavniki poljedelcev. Popoldne je bila na mestnem hipodromu maša prve adventne nedelje, uglasena na temo "Avstralija, dežela mnogih kultur", pri kateri je sodelovalo nad 150.000 ljudi. Kesanje na

začetku maše so molili: avstralska domorodka, Vietnamec in potomka prvih angleških priseljencev. Papež je v svoji homiliji ponovil, da imajo ljudje vseh kultur pravico do spoštovanja njihovih izročil. Navzočo množico, tako pisano po preklju, je povabil k bratškemu sožitju.

Zadnja postaja Janeza Pavla II. na avstralski celini je bilo mesto PERTH na jugozahodni obali. Na mestnem hipodromu je somaševal s šestnajstimi škofi in 150 duhovniki, sodelovalo pa je okoli 80.000 vernikov: katoličanov, anglikancev in predstavnikov judovske skupnosti. Anglikanski škof je odpovedal vse maše in je svoje vernike povabil, naj se udeležijo maše s papežem. Papeževa homilija je bila posvečena vrednotam družine. Po maši je Janez Pavel II. obiskal dom za ostarele, zatem pa odprl katoliško vzgojno središče.

Po zadnji noči na tleh Avstralije, preživeti v nadškofijskem domu v Perthu, je papež v ponedeljek, 1. decembra, zjutraj poletel do skoraj 7.000 kilometrov oddaljenih Sejšelskih otokov, državi, "izgubljeni" sredi Indijskega oceana. (...) Po maši se je setal s predstavnikom republike in tujimi diplomati, nato pa se vrnil na letališče ter po 6.741 kilometrov dolgem poletu (trajal je devet ur in pol) v zgodnjih jutranjih urah v torek, 2. decembra 1986, pristal v Rimu.

Upam, da sem s člankom ustregel vsem, ki so mi izrazili svoje začudenje, da niso našli kaj več o papeževem obisku v prejšnji številki. Žal je nemogoče vsem in takoj ustreči. — Ur.

Motiv na Slemenu z Jalovcem (2643 m) v ozadju

SICER to še ni velikonočna številka, a rad sem gotov, da pravočasno zveste za praznični urnik. Zato že zdaj objavljam naš

LETOŠNJI VELIKONOČNI SPORED:

MELBOURNE: Cvetna nedelja (12. aprila) – Kot običajno imamo osmo mašo, maša ob desetih pa bo v lepem vremenu na prostem pri lurški votlini. Pred mašo blagoslov butaric, oljčnih vejic in drugega zelenja. Pripravite svojim otrokom domače butarice, naredile in pred mašo prodajale pa jih bodo tudi članice Društva sv. Eme ter bo šel izkupiček v Fond bodočega Doma počitka. Kot običajno bodo vsi udeleženci dobili blagoslovljene oljčne vejice. – Branje Kristusovega trpljenja med mašo bo v priredbi mladih.

Veliki četrtek (16. aprila) – Dan spomina zadnje večerje, ustanovitve duhovništva in presvete Evhari-stije. Večerna maša ob pol osmih (7.30), po maši spovedovanje. – Zopet izražam željo, naj bi bila ta maša zaradi pomembnega spomina bolj obiskana, kot je bila doslej. Pričnimo z njo tri velike dneve, pred Gospodovim vstajenjem – naše sodelovanje nas bo duhovno obogatilo.

Veliki petek (17. aprila) – Dan spomina Odrješeni-kove smrti na križu in njegovega pokopa. **Dopoldne ob enajstih** bomo imeli spokorno pobožnost kot pri-pravo na dobro velikonočno spoved. Izpraševanje vesti in pobožnost križevega pota (ob lepem vremenu na dvorišču pred lurško votlino) nas bosta skupno pripravila za osebno spoved, za katero bo prilika takoj po končanem bogoslužju. Veliki petek je že dela prost dan – porabite to priliko duhovne obnove, ki bo k prazničnemu razpoloženju velike noči mnogo doprinesla! – Pomembni obredi dneva (molitve in branje pasijona, razkrivanje in češčenje križa, obha-jilo vernikov) bodo **popoldne ob treh**. Po obredih je skupni obisk božjega groba v lurški votlini. Prilika za velikonočno spoved.

Velika sobota (18. aprila) – Ves dan je prilika za sveto spoved, samo pokličite patra v Baragovem do-mu, pa bo na razpolago. Pomenljive obrede veliko-nočne vigilije bomo pričeli zvečer ob osmih, ob le-pem vremenu seveda na prostem pri lurški votlini. (Naj že kar tu ponovim vsakoletno prošnjo možem in doraščajoči mladini, naj se ne zbirajo za cerkvijo med glasnim govorjenjem, ki tako moti resne vernike, zbrane pred votlino. Kdor nima namena slediti bogo-služju, naj – lepo prosim – raje ostane doma!) Blago-slov novega ognja, velikonočne sveče, slovesna hval-nica; branje beril, blagoslov velikonočne vode, obno-va krstnih obljud. Sledi maša velikonočne vigilije, po njej pa naše domače VSTAJENJE s procesijo. Po končanih obredih, ki jih bomo zaključili z blagoslo-

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Tone Gorjup, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre – fračiškanke Brezmadežne

Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101

Telefon: (03) 861 9874

vom z Najsvetejšim, bo še blagoslov velikonočnih je-dil. Kdor bi želel odnesti domov novo blagoslovljeno vodo, naj prinese s seboj stekleničko!

Velika nedelja (19. aprila) – Maše ob osmih, ob desetih in ob petih popoldne. **Deseta maša bo slovesna** in ob lepem vremenu na prostem pri votlini. Pred vsemi mašami bo tudi prilika za velikonočno spoved, po vseh treh mašah pa še **blagoslov veliko-nočnih jedil**.

Velikonočni ponedeljek (20. aprila) – Spored maš je nedeljski: ob osmih in ob desetih. Pred bogoslužjem tudi spovedovanje.

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, North in West Sunshine, Deer Park, Ardeer, East Keilor, Keilor, Avondale Heights . . .) ima priliko za slovensko spoved v **sredo velikega tedna (15. aprila) od sedmih do osmih zvečer**. Cerkev Srca Jezusovega, kjer se običajno vsako drugo nedeljo v mesecu zbiramo ob petih popoldne k sveti maši. (V aprilu bo tam naša redna slovenska maša na **cvetno nedeljo**. Pred mašo je tudi spovedovanje.)

NORTH ALTONA in okolica (Yarraville, Altona, Newport, Williamstown, Altona Meadows, Spotswood, West Footscray . . .): slovenski duhovnik bo spovedoval v cerkvi sv. Leona Velikega na **sredo velikega tedna (15. aprila) od šestih do sedmih zvečer**.

SPRINGVALE in okolica (North Springvale, Mulgrave, Noble Park, East Bentleigh in Bentleigh, Clayton, Dandenong . . .): tamkajšnji slovenski verniki se lahko poslužijo prilike za spoved v domačem jeziku v cerkvi sv. Jožefa na **veliki četrtek (16. aprila) od šeste do sedme ure zvečer**.

Vse te prilike za slovensko spoved nudimo rojakom okolice zato, da se je lažje poslužijo in da v

Kew ni toliko navala na veliko soboto in nedeljo pred bogoslužjem. Žal moram reči, da naš trud kar ne dosega svojega namena. Bo letos po teh naših postajah več spovedancev? Vzemite si čas in pridite!

GEELONG in okolica: Prilika za slovensko spoved bo na **veliki petek (17. aprila) od šeste do sedme ure zvečer** v cerkvi sv. Družine, Bellpark, kjer se vsako drugo nedeljo v mesecu zbiramo ob pol dvanajstih (11.30) k slovenski maši. (V aprilu bo ta naša redna maša ravno na **cvetno nedeljo**. Bo kaj več obiska?) – Če bo na veliki petek cerkev zasedena in tam ne bo prilike za spoved, bo spovedovanje v župnišču.

MORWELL in okolica: Velikonočna slovenska spoved za tamkajšnje rojake bo v **torek velikega tedna (14. aprila) ob sedmih do osmih zvečer**. Cerkev Srca Jezusovega, kjer se običajno zbiramo k slovenski maši vsak drugi mesec. (V aprilu imamo mašo na **belo nedeljo, 26. aprila, ob sedmih zvečer**.)

WODONGA – ALBURY in okolica: Prilika za slovensko spoved je za tamkajšnje rojake v **ponedeljek velikega tedna (13. aprila) ob sedmih do osmih zvečer** v cerkvi Srca Jezusovega v Wodongi, kjer se vsaka dva meseca na četrto nedeljo ob sedmih zvečer zbiramo k naši maši. Izrabite priliko za velikonočno spoved, saj vaš duhovnik napravi v ta namen zares dolgo pot!

TASMANIJO bo slovenski duhovnik obiskal na **velikonočni ponedeljek (20. aprila)**. Slovensko mašo bomo imeli ta dan **zvečer ob šestih** v cerkvi sv. Terezije (hobartsko predmestje Moonah), kjer se navadno zbiramo k našemu bogoslužju. Pred mašo je prilika za spoved v domačem jeziku. Potrudite se z udeležbo, da bo srečanje lepše in nas bo več! Povejte, prosim, o slovenski maši tudi tistim rojakom, ki niso naročeni na Misli!

TUDI LETOS je naše versko središče pripravilo slovenski velikonočni radijski program na 3EA. Poslušali ga boste na **velikonočni ponedeljek (20. aprila) zjutraj na redni slovenski radijski uri od sedmih do osmih**. Prisluhnite mislim praznika našega odrešenja in prelepim velikonočnim melodijam!

+ Danes pa naj omenim le en krst, ki smo ga imeli na nedeljo 22. februarja: mladi par **Albert Adolf Fistrič** in **Julie r. Golenko**, Greensborough, sta prinesla k nam svojo prvorojenko **Madeline Julie**, da jo je občila krstna voda. Družini naše čestitke!

+ Zakonsko zvestobo pa sta si pred našim oltarjem na nedeljo 8. marca obljubila **Frank Prosenik** in **Greta Debelak**. Ženin je bil rojen v Novem mestu in krščen

v baziliki Lurške Matere božje v Brestanici ter je kot otrok prišel s starši v Avstralijo, nevesta pa je bila rojena v Melbournu in krščena v East Brunswicku. – V Geelongu pa se je na isti dan poročil moj nekdanji ministrant **Karlo Bole**. Njegova življenjska družica je postala **Jennifer Patricia Carnie**. Pričakal jo je pred oltarjem farne cerkve sv. Bernarda v Belmontu. – In rad bi omenil tudi poroko v družini naših naročnikov, ki je bila dne 14. februarja v farni cerkvi sv. Krištofa, Airport West: **Peter Edward Natlačen**, rojen in krščen v Melbournu, je dobil za življenjsko družico **Donno Shillabeer**. Njen oče je malteškega rodu, mati pa je Avstralka.

Vsem trem parom želimo obilo božjega blagoslova!

+ Na nedeljo prvega marca sva s p. Tonetom somaševala pri nadškofovi maši v stolnici sv. Patrika. Litvanska etnična skupnost je slavila 600-letnico pokristjanjenja svoje rodne dežele, ki danes pod rusko okupacijo trpi hudo preganjanje. Tudi lepa skupina naših narodnih noš je s svojo navzočnostjo pokazala solidarnost do Litvancev ter združila z njih zahvalo in prošnjo tudi naše molitve.

+ Naša Slomškova šola je s februarjem začela svoj nedeljski pouk, h kateremu pa letos žal prihaja manj učencev kot prejšnje leto. Menim, da se starši premalo zavedajo, kaj pouk slovenščine in nastopi na odru otrokom pomenijo. Res škoda, da ne izrabijo tako lepe prilike, ki se jim nudi.

Pričeli smo tudi veroučna razreda, za prvoobhajance in pa birmske kandidate. Oba sta ob sobotah, prvi od ene do dveh, drugi pa od dveh do treh. Želim le, da starši vzamejo ta pouk resno ter otroke redno in točno pripeljejo v šolo.

+ Društvo sv. Eme je imelo 15. februarja svoj sestanek združen z volitvami novega odbora. V odboru so ostale voditeljica **Rozi Lončar**, tajnica **Olga Bogovič** in blagajničarka **Ana Marija Cek**, podpredsednica pa je postala **Francka Anžin**. Društvu želimo vsi obilo uspehov, saj se članice res trudijo v strežbi nam vsem ter žrtvujejo svoje delo v dobre namene, zlasti za naš bodoči Dom počitka.

+ Naj že zdaj omenim, da je bil na sestanku slovenskih duhovnikov (imamo ga trikrat na leto in zadnji je bil v Adelaidi 10. februarja) za kraj letošnjega vseavstralskega mladinskega koncerta določen **Melbourne**. Koncert bo med šolskimi počitnicami na **soboto 3. oktobra**. Več o njem pa boste seveda slišali v prihodnjih mesecih.

+ Te tedne smo imeli dva obiska duhovnih sobratov iz Slovenije, ki sta prišla na počitnice k svojim sorodnikom. Med nami je bil g. dekan in župnik v Zagorju ob

Savi Marko Burger, in pa g. Stanko Ipavec, župnik v Podmencu v koprski škofiji. Obema se iskreno zahvalim za pomoč pri nedeljskih mašah, saj je vsekakor tudi za naše vernike malo spremembe zelo dobrodošlo.

Pa tudi drugače naše središče radi obiskujejo rojaki iz drugih mest, od Perth do Brisbana, ki se ustavijo v Melbournu. Preveč jih je, da bi jih imenoval. Omenim pa naj pesnika Toneta Kuntnerja iz domovine, iz Los Angelesa pa princa Andreja, najmlajšega sina bivše jugoslovanske kraljeve družine. Toliko je slišal o našem središču, da si je ob svojem zadnjem obisku Avstralije vzel par uric časa in se pripeljal k nam. Nisem rojalist, a razgovor s tem preprostim in prijaznim človekom plave krvi, rojenem na Bledu, je bil užitek. — Nedavno pa so bili par dni med nami na povratku iz Nove Zelandije planinci Roman Herlec, Franc Porenta in Radovan Riedl. Zadnji je bil član uspele himalajske odprave z nalogo filmanja celotnega poteka tvegane misije.

+ Dne 15. februarja je v bolnišnici Srca Jezusovega v melbournskem okraju Moreland zaključila svojo življenjsko pot PETRINA LOPORCHIO r. Gregori (Gregorič). Luč sveta je zagledala v Trstu 27. oktobra 1927. V Avstralijo je prišla leta 1955 in se poročila s Sergijem, kot že priimek pove italijanskega rodu. Z družino je živela v Coburgu. Pokojnica je zlasti v zadnjem času veliko trpela in tudi oslepela, a svoje nadloge je zelo vdano prenašala. Grob je dobila na pokopališču Fawkner, pri svoji mami, ki jo moramo še tudi vpisati v našo Matico mrtvih. Pokojna Petrina poleg moža zapušča sina in hčerko.

ŠTEFAN ŽUŽIČ, istrski rojak, je umrl pri svojem sinu v Bundoori dne 16. februarja. Dočakal je lepo starost, saj je bil rojen 13. januarja 1907 v Žuzičih. Poleg žene Evfemije zapušča hčerko in tri sinove, en sin je še doma, eden pa je že pokojni. V naši cerkvi je ležal v sredo 15. februarja zvečer, ko smo za pokoj njegove duše zmolili rožni venec, pokopali pa smo ga naslednji dan po maši zadušnici na pokopališču v Prestonu.

V soboto 21. februarja je v Austin Hospitalu v Heidelbergu končala svoje trpljenje FRANČIŠKA GRAMC r. Ferjan. Pokojnica je veliko pretrpela v svojem življenju, pa kljub temu dočakala visoko starost. Rojena je bila 17. februarja 1906, Olševek pri Kranju. Njen mož Jože je bil ubit ob koncu zadnje vojne. V Avstralijo je prišla z najmlajšo hčerko leta 1960 k hčerki Jožici por. Oder. Pri njej je bila potem ves čas, nazadnje v Reservoirju. Pokojnica je bila velikokrat po bolnišnicah in komaj pred nekaj leti je prestala operacijo odstranitve tumorja v možganih. Zdaj so ji morali odrezati nogo, a se žal ni več opomogla. Bila pa je lepo pripravljena za odhod s tega sveta. Več let

sem jo obiskoval vsak prvi petek v mesecu na domu, večkrat je prejela tudi sveto maziljenje, nazadnje komaj dva dni pred smrtjo.

V naši cerkvi dno zmolili rožni venec ob njeni krsti na sredo 25. februarja, naslednji dan pa imeli pogrebno mašo. Grob je dobila na keilorskem pokopališču.

Iz Mt. Elize, med časom naše počitniške kolonije, sem pohitel k bolniku JOŽEFU HORVATU v Cheltenham. Lepo se je pripravil in prejel zakramente, ko je zvedel od zdravnikov, da ni več upanja na okrevanje. Operacija na želodcu ni uspela in rak se je širil dalje. Zadnje dni življenja je bil v Bethlehem bolnišnici, South Caulfield, kjer je v nedeljo 22. februarja zjutraj zaspal v Gospodu. Pokojnik je bil rojen 14. aprila 1932 v Bratoncih v Prekmurju. Leta 1957 v aprilu sta z zaročenko Olgo Poredoš iz Ižakovcev bežala preko meje in se v Salzburgu poročila, v začetku oktobra pa že na ladji "Aurelia" dospela v melbournsko pristanišče. Jože je bil po poklicu zidar in je kmalu postal solastnik novoustanovljenega gradbenega podjetja "Triglav". Tudi pri zidavi naše cerkve je pomagal.

Rožni venec ob krsti smo zmolili v ponedeljek zvečer, v torek 24. februarja po maši pa smo pospremili njegovo izmučeno truplo na pokopališče Springvale. Poleg žene Olge zapušča tudi hčerki Angelo in Marijo, v domovini pa še brata in tri sestre.

STANISLAV STANSON (VRTAČIČ) je zaključil svoje zemsko življenje dne 2. marca v Austin Hospitalu, Heidelberg. Precej let je bil bolan, za seboj je imel težko operacijo srca in je veliko časa zadnjih let preležal po bolnišnicah. Pokojnik je bil rojen 4. novembra 1926 v Selu pri Kamniku. Njegova življenjska družica je postala Tončka Erčulj iz Dobropolja na Dolenjskem. Njun sin Frank Dušan je že poročen, in če se ne motim, so pred mnogimi leti takoj ob rojstvu izgubili hčerkico. Ob prihodu v Avstralijo (1958) so Vrtačičevi živeli v North Brightonu, zdaj imajo svoj domek v Glen Waverley.

Rožni venec ob pokojnikovi krsti smo v naši cerkvi zmolili v torek 3. marca zvečer, naslednji dan, ravno na pepelnico, pa smo po maši zadušnici vrnili Stankove zemске ostanke zemlji na pokopališču Springvale.

Vsi naši pokojni naj počivajo v božjem miru, zalujočim domačim pa naše iskreno sožalje!

IZ ŽIVLJENJA Cerkve v domovini je tu nekaj zanimivih statističnih podatkov: Lani je bilo na Slovenskem birmanih 18.086 otrok, od teh v mariborski škofiji 8.763, v ljubljanski nadškofiji 7.777 in v koprski 1.546. Med birmanci, ki so prejeli zakrament potrjenja v škofijski kapeli (torej privatno), je bilo tudi več odraslih oseb. V ljubljanski nadškofijski kapeli je bilo takih "izrednih birm" 117, v mariborski škofijski kapeli 85, v koprski pa 21.

Duhovnikov ima ljubljanska nadškofija 361 škofijskih, 20 od teh jih deluje zunaj meja nadškofije. Mariborska škofija ima 344 svojih duhovnikov, od teh je dejavnih v domači škofiji le 265. V koprski škofiji pa je 182 škofijskih duhovnikov in od teh jih v dušnem pastirstvu deluje 135.

Redovni duhovniki delujejo v vseh treh slovenskih škofijah: 167 v ljubljanski nadškofiji, 93 v mariborski in 23 v koprski škofiji.

V tujini je največ duhovnikov iz ljubljanske nadškofije: 43 v Južni Ameriki, 6 v Severni Ameriki, 19 v raznih krajih Evrope. Vseh skupaj torej 68. Od teh je bilo 31 posvečenih doma, 37 pa že v tujini.

Povprečna starost škofijskih duhovnikov v Sloveniji je 51 let 1 mesec in 3 dni, v ljubljanski nadškofiji 50 let, v mariborski 51,8 let, v koprski pa 52,5 let.

Med letošnjimi duhovniškimi jubilarji je 24 zlato-mašnikov (posvečeni pred 50 leti), med njimi tudi pomožni škof dr. Stanislav Lenič. Srebrnomašnikov (25 let duhovniki) je 22. Železomašnika sta dva, biseromašniki pa štirje.

Bogoslovcev ima ljubljanska nadškofija letos 48, mariborska 35, koprška pa 22.

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

Te številke marsikaj povedo, če jih znamo brati in preceniti.

NA PREDVEČER letošnjega Prešernovega dne, ki ga naš narod že precej let praznuje kot slovenski kulturni praznik, je bila v veliki dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani osrednja Prešernova proslava. Po slavnostnem govoru pisatelja Miloša Mikelnja so podelili letošnje Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada. Ta najvišja slovenska kulturna priznanja so letos prejeli pisatelj Pavle Zidar, igralec Boris Cavazza in arhitekt Miloš Bonča.

BRALI SMO v "Družini", da bo Slovenija kmalu bogatejša za novo redovno družino. Že pred letošnjim poletjem se bodo namreč v Ljubljani naselile misijonarke ljubezni, duhovne hčere znane matere Terezije iz Kalkute. Njih prvi samostan naj bi postala hiša na Ježici, katero sta si ogledali dve sestri. Glede prihoda sester sta bili v februarju v Ljubljani pri nadškofu s. Maria Anand in s. Blandina. Prva je predstojnica misijonark ljubezni za Evropo, druga pa predstojnica sester zagrebske skupnosti. Poročilo o tem zaključuje takole: ". . . Če bodo belo-modri sariji in blagi nasmešni sester matere Terezije vsaj pol tako blagodejno vplivali na naše duhovno in človeško okolje, kakor se to dogaja na primer v Kalkuti, potem se za njihov prihod v resnici velja potruditi."

POŽAR, ki je nastal v noči med soboto in nedeljo 8. februarja v kartuzijanskem samostanu Pleterje na Dolenjskem, je napravil za 15 milijonov dinarjev škode. Začelo je gorjeti v kuhinji in vse kaže, da je ogenj povzročila dotrajana električna napeljava. Požar so pogasili poklicni gasilci iz Novega mesta ter prostovoljni gasilci iz okoliških krajev. Njih hitremu nastopu gre zahvala, da se ogenj ni razširil na druge samostanske prostore.

NA OBMOČJU MARIBORA je bilo ob koncu lanskega avgusta 97,560 zaposlenih, večina v gospodarstvu. Ob koncu leta je bila povprečna zaposlenost v primerjavi s prejšnjim letom za 1,3 odstotka višja, kar je bilo nad predvidevanji. A vseeno je ostalo na seznamu nezaposlenih 2042 oseb. Ob tem je prišlo na dan zaskrbljujoče dejstvo, da je med nezaposlenimi kar polovica mladih strokovnjakov.

NA BLEJSKEM OTOKU so v Marijini romarski cerkvi lani na veliki šmaren (15. avgusta) po dolgih letih le spet dovolili sveto mašo. Obljubo so držali tudi za letošnji dan svetega Blaža, 3. februarja. Zlasti še pletilnarji iz Mlinega so bili tega veseli, saj je to njihov stoletni praznik, tradicija, ki je bila po vojni tako žalostno pretrgana. Zadnjikrat so delili Blažev žegen na blejskem otoku pred štiridesetimi leti.

Letos je maševal blejski župnik dr. Nace Potočnik,

Blažen žegen pa mu je pomagal deliti župnijski vikar dr. Ivan Rupnik. Božične in Marijine pesmi je prepeval otroški in mladinski zbor. Jezero je bilo te dni dobro zaledenelo in so številni verniki mogli peš do otoka. Romarska cerkev je bila polna srečnih obrazov. Pritrkovalci pa po končani slovesnosti kar niso mogli nehati. Zmračilo se je že, ko se je čez jezero še vedno razlegalo čudovito pritrkavanje otoških zvonov in vernike spremljalo prav na domove.

O POSEBNIH POKOJNINAH doma obstoja zakon, o katerem smo lani brali v ljubljanskem Delu. Po tem zakonu se "lahko prizna starostna pokojnina ne glede na pogoje, ki jih določajo pokojninski predpisi". V Sloveniji je število teh posebnih upokojencev 1102. "Najvišja izjemna pokojnina znaša 280. 000 dinarjev, trenutno pa trije zaslužni revolucionarji dobivajo višjo pokojnino, po podatkih Tanjuga 311.000 dinarjev... zvezmo, da so omenjene tri izjeme tovariš Viktor Avbelj, Sergej Kraigher in Ivan Maček."

Ljubljanski list "Mladina" pa k temu poročilo dodaja: "Toplo je pri srcu delovni ženi, ko ve, da tisti, ki so najbolj zaslužni za razcvet naše družbe, ne postopajo naokrog raztrgani in premraženi in da jim ob mrzlih zimskih večerih ne kruli po želodcu in se jim blede o krompirčku v oblicah tako kot Kosovelovim otročičem, lačnim na senu..."

UMRL JE v celovski bolnišnici eden najbolj uglednih slovenskih duhovnikov zamejske Koroške, župnik v Štebnu pri Bekštajnu, **Msgr. Filip Millonig**. Pokojnik je bil več let urednik verskega tednika "Nedelja", bil je ravnatelj Slovenskega dušnopastirskega urada ter član predsedstva celovške Družbe sv. Mohorja kakor tudi Sodalitete slovenskih koroških duhovnikov.

Tako je za pokojnima prelatoma dr. Blumlom in Zechnerjem odšel že tretji zelo vidni in za naš zamejski narod zaslužni koroški duhovnik.

DOMA nočejo jedrskih elektrarn, po černobilski nesreči se jih še bolj bojijo. Zlasti mladina ob vsaki priliki protestira, zahteva o tej zadevi referendum in hoče vplivati na starejše občane, naj se ne boje povedati javno svojega mnenja. Tudi mladina Ilirske Bistrice

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
MEMORIALS P/L
ALDO and JOE

77 KING WILLIAM STREET,
RESERVOIR, VIC. 3073

Telefon:
470 4046
470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

ce je predlagala občinski skupščini, naj da uradno pobudo za razpis vsejugoslovanskega referenduma glede gradenj novih jedrskih elektrarn v državi. Poročilo pove, da sta občinski družbenopolitični zbor in tudi zbor družbenega dela mladinsko pobudo podprla, zbor krajevnih skupnosti pa ni dosegel potrebne večine. Za mladinsko pobudo je glasovalo enajst delegatov, pet pa se jih je vzdržalo. Ker nekateri delegati na sejo sploh niso prišli, nekateri pa so jo predčasno zapustili, je pobuda zaradi manjkajočih treh glasov obtičala v občini. In tako se menda dogaja pobudi mladine še marsikje po Sloveniji...

ZAMEJSTVO je počastilo spomin mučeniške smrti znanega primorskega kulturnega in narodnega delavca **prof. Lojzeta Bratuža**. Fašisti so ga zaradi njegovega neutrudnega dela za narod hoteli uničiti: prisilili so ga piti strojno olje, da je za posledicami zastrupitve v velikih mukah umrl 16. februarja 1937.

Petdesetletnice Bratuževe smrti so se v nedeljo 15. februarja spomnili v Podgori pri Gorici. Slovesnost se je pričela v cerkvi v mašo, ki jo je daroval škofov vikar za Slovence dr. Oskar Simčič, nadaljevala pa se je na trgu pred cerkvijo – trg je poimenovan po našem mučencu. Bila je v znamenju slovenske pesmi, saj je bil Bratuž tudi velik glasbenik.

Spominske slovesnosti se je udeležilo veliko ljudi iz Goriške in Tržaške, pa tudi iz matične domovine. Bila je navzoča tudi pokojnikova vdova Ljubka Šorli (njene pesmi ste že večkrat brali v Mislih) ter njegova otroka Lojzka in Andrej.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

MOLITEV V SVETEM PISMU

“GOVORI, GOSPOD, POSLUŠAM! . . .”

ŠE nekaj korakov in že sem bil na Triinštirideseti cesti velemesta. Tam se je med visokimi zgradbami stiskala neogotska cerkev. Tako kot prejšnje dni, je tudi zdaj na stopnicah, ki so vodile v notranjost, sedel revež. Ljudje, ki so hiteli mimo, se niso zmenili zanj. Kdaj pa kdaj se je kdo iztrgal vrvežu ulice, se povzpел po stopnicah, mimogrede s pogledom oplazil sedečega starčka in se že izgubil v notranjosti.

Ob vstopu v cerkev se mi je zazdelo, da sem se umaknil milijonskemu mestu. Mrakobnost, ki me je v prvem hipu objela, se je polagoma razgubila. Med kamnitimi stenami je vel prijeten hlad. Na oltarju je bilo izpostavljeno Najsvetejše in ravno tam se je lomila svetloba, ki je padala skozi zašiljena okna.

Za hip sem se ozrl po ljudeh, ki so bili raztreseni po vsem prostoru. Nekateri obraze sem si zapomnil od preteklih dni. Kratek obisk cerkve sredi opoldanske vročine se jim je gotovo prilegel. Eni so prihajali sem iz neke notranje nuje, drugi pa kar tako – iz navade. Nekaj časa so se pomudili v cerkvi in nato drug za drugim odšli, njihova mesta pa so zasedli drugi.

Poskušal sem moliti, pa ni šlo. Gledal sem, kako so nekaterim med prsti drsele jagode rožnega venca. Študentka pred mano je nemo strmela v oltar. Starejša mulatka je krčevito stiskala roki in v očeh so se ji nabirale solze. Posamezniki so prišli zgolj zato, da bi se za hip izognili hrupu mesta . . . Ko sem tako opazoval ljudi po cerkvi, sem v stranski klopi zagledal spečega fantja. Njegov obraz je razodeval utrujenost. Ob pogledu nanj sem se spomnil na dečka Samuela, ki je spal v Gospodovem svetišču, kjer je bila skrinja božja.

+ + +

O Samuelu nam govorijo začetna poglavja Prve Samuelove knjige. Ana, Samuelova mati, je svojega sina izprosila od Gospoda, zato ga je sklenila viniti Gospo-

Božja beseda

TEDAJ je Glical Samuela in ta je odgovoril:

“Tukaj sem, Gospod, ker si me klical.”

Odvrnil je: “Nisi me klical, Vrni se, sin, in spi!” Šel je in zaspal. . .
Gospod pa je še klical Samuela. Vstal je, šel k Heliju in rekel: “Tukaj sem, Gospod, ker si me klical.” Tedaj je Heli spoznal, da je Gospod klical dečka.

In Heli je rekel Samuelu: “Vrni se, sin, in spi! In če te pokliče, reci: ‘Gospod, tvoj hlapec poslušal!’”

Samuel je šel in zaspal. Tedaj je prišel Gospod, in rekel Samuelu: “Samuel, Samuel!”
Samuel mu je odgovoril: “Gospod, tvoj hlapec poslušal!”

1 Sam 3, 4. 5., 8 – 10

du. Ko je bil deček odstavljen, je odšla z njim v Gospodovo svetišče; tam se je zahvalila za uslišano prošnjo. Po končani molitvi je odšla domov, deček Samuel pa je ostal v Gospodovi hiši in tam pomagal duhovniku Heliju pri opravljanju daritev. Nekega dne je Heli spal na svojem ležišču; bil je že v letih in oči so mu pešale. Samuel pa je spal v svetišču. Tam je zaslišal, da ga nekdo kliče po imenu. Navajen poslušnosti je takoj vstal in tekel k Heliju, toda ta ga ni klical. Vrnil se je v svetišče in zaspal, a spet je zaslišal klic. Ko se je isti glas četrtrič ponovil, je Samuel odgovoril, kakor ga je naučil Heli: “Govori, Gospod, tvoj hlapec poslušal!” (1 Sam 3, 9)

“Deček Samuel pa je rasteł pri Gospodu” (1 Sam 2, 21). Kot Helijev pomočnik se ni srečaval samo s pripravljanim daritev in drugimi deli v svetišču; spoznaval je tudi postavo – božjo besedo, ki ga je učila notranje poslušnosti Bogu. Kljub naravnosti na Boga, v noči ko je spal v svetišču, ni takoj spoznal božjega klica. Bog ga je hotel počasi pripraviti na to, da bi v veri izrekel svoj “Tukaj sem!” V tem odgovoru odkrijemo srce, ki je pripravljeno poslušati.

Bog je poklical Samuela med spanjem. Naravno je, da se človekovo telo med spanjem umiri. Ko zapremo oči, pozabimo na vse tisto, kar nas obdaja. Samuel je bil med spanjem tudi notranje umirjen; to moremo razbrati iz odlomkov, ki o njem govorijo. Vendar ga je Bog pustil čakati. Njegova trikratna pot do duhovnika Helija je bila priprava na srečanje z Gospodom. Heli mu pove, kako naj ravna,

če bo spet zaslišal klic in Samuel se je vrnil na svoje ležišče.

Podobno srečanje z Bogom je imel tudi Mojzes (prim. Ex 3, 1 - 6). V puščavi, blizu gore Horeb, je pasel ovce svojega tasta. Njegovo pozornost je pritegnil ognjen plamen sredi grma, ki je rasteł tam blizu. Mojzes je šel proti grmu, da bi videl, kaj se dogaja. Počasi se je bližal prikazni in naenkrat je zaslišal, da ga nekdo kliče po imenu. Obrnil se je in prisluhnil. Fisti nekdo je nadaljeval: “Ne bližaj se semkaj! Sezuj si čevlje z nog! Kajti kraj, ki na njem stojiš, je sveta zemlja” (Ex 3, 5). Šele nato se mu je razodel kot Bog njegovih očetov.

Mojzes je pripravljen poslušati Boga, vendar mora sezuti čevlje z nog. Če se hoče Bogu približati, se mora očistiti, notranje umiriti. Mojzes spozna, da se Bogu ne more približati kadarkoli in kakorkoli. Na srečanje z Bogom se je potrebno pripraviti. Zato se Mojzes obrne, da bi poslušal, in sezuje sandale, da bi se približal.

+ + +

Večina ljudi je nagnjena k temu, da veliko govorijo. Povedo navadno vse, kar vedo in kar jim pride na misel. Težko pa je najti take, ki znajo poslušati. Tudi v molitvi se pogosto dogaja, da molilci Boga ne pustijo do besede. In vendar je Bog tisti, ki nam ima kaj povedati.

Smole kdaj razmišljali, da obstaja tudi molitev poslušanja? Samuelovo in Mojzesovo srečanje z Bogom nam razkriva to obliko molitve.

Misli, Marec 1987

Malokdo je danes pastir, ki bi hodil za svojimi ovcami po puščavi; še manj je takih, ki bi spali po svetiščih. Vendar je ta oblika molitve možna tudi danes: obstaja v tem, da preprosto prisluhnemo temu, kar nam Bog po Svetem Duhu govori v globini našega srca.

Za molitev poslušanja si moramo vzeti čas. Vsakdanje skrbi in težave je treba “sezuti” predno vstopimo v svetišče. Če je le mogoče, se izognimo zunanjemu hrupu, nikakor pa ne pozabimo doseči ubranosti našega srca in duše. Bog nas pozna, zato se mu ne bojmo priznati svoje grešnosti. V sebi ugasnimo vsako iskro sebičnosti – vse kar imam, mi je podarjeno. Tako pripravljeno čakajmo; morda nam bo iz srca pripravila molitev:

GOSPOD,
sam sem tu pred teboj, sam s teboj.
Vse okrog mene molči,
tudi v meni je tiho.
Sam sem tu pred teboj,
s svojimi grehi, s svojo nezvestobo,
s svojimi napakami.

Vem, Gospod,
prelzušaj me
in nič ti ni skritega v meni.
Toda ne bojim se tvojega pogleda,
saj vem, da gledaš name z ljubeznijo.
Nič me ne vznemirja,
le ena velika želja vstaja v meni:
da bi te poslušal
in doumel načrt,
ki ga imaš z menoj.
Kakor Samuel tudi jaz ponavljam:
“Govori, Gospod, tvoj hlapec poslušal!”

Ne smemo pričakovati, da nas bo Bog kar “pocukal za rokar”. Morda nam bo dal na novo razumeti kako svetopisemsko misel. Spoznali bomo, da ima trpljenje, ki nas je morda zadelo, svoj smisel. Morda boste močnejše začutili, da vas On spremlja na poti skozi življenje in tako vam ob bližajoči se preizkušnji ne bo težko reči: “Zgodi se tvoja volja!”

Ko je Jezus govoril o molitvi, je rekel samo nekaj: “Vztrajajte!” Naša naloga je, da pričakujemo in poslušamo; ne smemo reči: dovolj je bilo za danes. Ure in dneva ne določamo mi.

Postni čas je. Stopite kdaj pa kdaj za nekaj trenutkov v cerkev, ali pa si vzemite nekaj časa za molitev poslušanja doma, na poti v službo, . . . Spomnite se na Samuela ali Mojzesa . . . (zaspi pa naj vam le jezik).

P. TONE

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
 Holy Family Slovene Mission,
 51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
 (P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
 Telefon: (08) 46 9674

OBLETNICA blagoslovitve naše cerkve je bila letos obeležena s prijetnimi spomini. Za to priložnost je bil med nami dekan in župnik iz Zagorja ob Savi g. Marko Burger. K dvodnevni duhovni pripravi in slovesni maši se je zbralo več vernikov kot običajno, v glavnem pa tisti, ki so bili vedno pripravljene pomagati in dati vso podporo slovenskemu misijonu. Kljub vročini v petek in soboto je bila duhovna obnova uspešna. Prijazne besede g. dekana so vernike zelo dvigale in hrabrile.

V nedeljo je našega gosta na začetku maše pozdravila v imenu naše skupnosti Rosemary Poklar, po maši pa se mu je zahvalil za obisk in govore naš predsednik g. Danilo Kreševič. Naša skupnost je podarila gostu in njegovu bratu Slavku v spomin knjigi o Avstraliji. Ob koncu je spregovorila še županja naše občine, pozdravila g. dekana in se slovenski skupnosti zahvalila za povabilo. Spet je izrazila svoje zadovoljstvo nad nami, kar znova potrjuje, da s svojo prisotnostjo občini dosti pomenimo. — Po končanem bogoslužju smo bili povabljeni v dvorano za cerkvi-jo, kjer so pripravili B.B.Q. Prijetno razpoloženje se je končalo v poznih popoldanskih urah.

Vsem, ki ste na kakršen koli način doprinesli k tem našim dnevom, zlasti g. dekanu Burgerju in njegovemu bratu Janezu iz Melbourne, ki je oba svoja brata pripeljal tudi v Adelaido, se v imenu slovenskega misijona svete Družine pristrčno zahvalim.

V postnem času je v naši cerkvi vsak petek ob sedmih zvečer sveta maša, po maši pa pobožnost križevga pota.

Spoved lahko opravite vsak petek, soboto in nedeljo pol ure pred sveto mašo. Dne 13. aprila pa bo skupna priprava in nato posamična spoved. Tedaj bo na razpolago tudi tuj duhovnik. Izkoristite to lepo priložnost za dobro velikonočno spoved!

Na cvetno nedeljo bo izvajala mladina pasijon v angleškem jeziku, na veliki petek pa odrasli v slovenščini.

Naši bolniki: Ravno v času naše duhovne obnove je dobila srčni napad naša bivša dolgoletna kuharica na slovenskem misijonu, gospa Krista Golob. Nekaj dni je ostala v Royal Hospitalu, nato se je vrnila domov. Po nekaj dnevih pa se je napad ponovil in zdaj se nahaja v isti bolnišnici. Priporočam jo vsem v molitev, da bi kmalu spet okrevala.

Mladinski verouk je vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu in sicer ob šestih zvečer v prostorih slovenskega misijona. Lepo vabljeni!

Rojake v Berriju bom obiskal na cvetno nedeljo. Popoldne ob peti uri bo sveta maša v farni cerkvi, pred mašo pa priložnost za prejem zakramenta velikonočne svete spovedi.

Dne 26. aprila obhajamo nedeljo Dobrega Pastirja, zato je ta dan posebna nedelja duhovniških in redovniških poklicev. Ta dan bo med nami iz Melbourne lanski novomašnik p. Anton Gorjup OFM. Za rojake v Južni Avstraliji bo imel ponovitev nove maše. Že zdaj vse vabim na to domačo slovesnost. Obenem bomo ta dan posebej prosili za nove duhovniške in redovniške poklice.

Slovenska radijska oddaja v priredbi našega verskega središča je vsako drugo in četrto sredo v mesecu in sicer zvečer ob 7.30 na valovih etnične radijske postaje 5 EBIFM.

Naj dodam eno slik križevga pota v naši cerkvi: Jezus sreča svojo mater. Original je v mozaiku, delo pok. duhovnika-umetnika Staneta Kregarja za cerkev na Jezici v Ljubljani.

P. JANEZ

Premakljivi svečnik

6.

“Da, mati! Si pomislil na to, kako bo žalost počasi ubijala tvojo mater? Veš, kaj zanjo pomeni, če se njena največja radost in najlepši ponos spremeni v nagobljo žalost in sramoto?”

“Čas bo vse pogladil. Čas ozdravi vsako rano. Tudi materino.”

“Od pogubljenja pa tudi čas ne more ozdraviti. In ti zdaj hote in vede lezeš vanj. Zavestno se ločuješ od ljubezni, polnosti, dobrote in se oklepaš ničevosti, praznine, revne človeške simpatije, ki brez Boga tako malo pomeni.”

“Pogubljenje? Tega nisem nikoli kaj prida resno jemal. Bog ne more nikogar pogubiti. Sicer pa Bog ve, kaj človek more in česa ne more. In jaz ne morem ostati.”

Očitki vesti, ali glas iz onega prejšnjega Željkevega sveta, ki je že davno utonil, so bili vedno rahlejši, vedno manj prepričljivi, ker so ob trdni odločitvi, ki si jo je Željko izbral, izgubljali moč in polet, kakor vodni val, ko zadene ob trdno skalo. Proti jutru se je v Željkoovo dušo naselila trudna spokojnost, kakor mrtev mir po izgubljeni bitki.

Ob petih je prišel tovornjak, dva delavca sta naložila omaro, posteljo in mizo ter nekaj manjših zabojev v drobnarijo in knjigami in Željko je prisedel k soferju.

V trgu so se ustavili pred Sabinino hišo in sofer je zatrobil. Sabina je prihitela v jutranji halji, potem pa obstala in ni takoj dojela, kaj naj reče in kaj naj stori.

“Kam naj znosimo kaplanove stvari, gospa? Če bo sprejem še dolgo trajal, bomo zaračunali tudi čakanje,” je rekel eden izmed spremljevalcev.

“Kar sem v tole prvo sobo, prosim.”

Ko so bile vse stvari v sobi, se oni zopet ni mogel premagati in je rekel sodelavcu:

“To bo menda pisarna. Župnijska, kaplanska ali trafikantska?”

“Drži vendar jezik!” ga je opomnil drugi. “Prav zdaj ga moraš vrteti kakor umazano cunj, ki škropi nesnago okrog sebe.”

“Motiš se. Tu večja nesnaga že ni več mogoča.”

“Molči! Kaj pa te navsezadnje briga. Si ti za kaj odgovoren?”

Željko se ni več prikazal, soferju je izplačala Sabina. Sofer ni izstopil iz kabine in je odklonil kozarček žganja, delavca pa sta izpila vsak enega.

Ko so se vračali, je rekel tisti, ki že prej ni mogel molčati in ga je ves čas razganjal nekak srd:

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE “MISLI”:

\$24.— Valerija Pančur, Anton Brne;
\$22.— Alojz Ličen, Alojz Markič;
\$20.— Ivan Nadoh, Anica Pegan;
\$16.— Joseph Konda; \$14.— A. M. Šaban, Bojana Penko, Ivanka Kresovič, Fanika Robida, Mira Berenyi, Jožef Štemberger, Evgen Benc, Bernard Zidar, Jože Lapuh, Franc Sakside, Ivan Kavčič, Francka Anžin, Franc Magdič, Milena Boetz, Angela Šuštar, Maria Slokar, Anton Berkopec, Viktor Matičič, Stanko Zmazek, Milan Gorišek, Drago Tomac, Jožica Jurin, N. N., Antonija Šabec, Jože Barbiš, Peter Tomšič, Slavko Jernejčič, Marija Vogrin; \$12.— Jože Tomazič, Marija Cuzzolin, Pavel Letnar, Anton Špiclin; \$10.— Alojz Golja, Jože Vogrinčič, Martin Rovtar; \$9.— Pavel Trček, Janez Škraba, Karolina Čargo; \$8.— Bojan Dubrovič, Zorka Ošonker, Angelca Kostevc, Božo Hatin, Jurij Bogdan; \$7.— Anton Žitnik, Vera Mamilovič; \$6.— Mario Svetina, Drago Iglič, Rafaela Bernes, Jože Lipec, Silva Krčmar, Leopold Vuga; \$5.— Sofia Krojs; \$4.— Ivanka Bratoš, Marija Mikeša, Andrej Lenarčič, Marija Pfeifer, Jože Stopajnik, Lojze Srpčič, Dušan Vran, Ivanka Dekleva, Roža Franco, Marija Špilar, Milena Erzetič, Jakob Tomšič, Lidija Bole, Ivan Stante, Franc Uršič, Štefi Valentan, Franc Izanc, Jože Nemanič, Drago Grlj, Mihaela Brkovec, Zofija Brkovec, N. N. (NSW), Marjan Muršec, Matilda Oravec, Franc Juha, Vlado Kutin; \$3.— Anton Novak, Zorka Kovačič, Slavko Koprivnik, Marija Žekš, Franc Plut; \$2.— Ivan Bratina, Danilo Gašperin, Stanko Ludvik, Filip Tomazič, Franc Mramor, Vida Tejkal, Franc Matuš, Marija Oražem, Janez Truden, Anton Mlinarič, Franc Obid; \$1.— Alois Supanz, Mario Venier.

NAŠIM POSINOVLJENIM
AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$300.— C. Š.; \$200.— N. S. W.;
\$100.— Druž. Janez Burgar, N. N.,
N. N.; \$70.— Franc Danev; \$50.—

Malči Šuštar, N. N., Lojze in Barica Brodnik (namesto božičnih voščilnic z nancem), N. N., M. H., Julka Mrčun, C. Š.; \$30.— K. O.; \$20.— Jože Krušec, Alois Gašperič, V. & R. Jager (za avto p. Hugonu), Vinko Tomažin, Tinka Urh (namesto rož na grob Tomažu Erpič), Danilo Kresevič, Jožef Štemberger, Pavla in Stanko Fabian, Druž. Slavko Jernejčič (namesto velikonočnih voščilnic z nancem), Ivanka Bajt (namesto velikonočnih voščilnic kart z nancem); \$10.— N. N., Rozi Lončar, Julijana Šajn, Ivanka Študent, Jože Podboj; \$5.— Družina Pihler.

MATERI TEREZIJI V INDIJO ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$100.— Franc Rolih, E. K. B. I. P.; \$70.— N. N. (SA); \$50.— Druž. Anton Iskra namesto božičnih voščilnic z nancem, Pavla in Gabrijel Pirc namesto božičnih voščilnic z nancem; M. H., Franc Rolih; \$47.— Dr. Mihael Colja; \$40.— Slavka Podbevšek (namesto božičnih voščilnic z nancem); \$30.— Ana Dranginis, Barica in Lojze Brodnik (namesto Miklavženih daril otrokom); \$20.— Anton Kristan, Franciška Uršič, N. N., Marija Damjanovič, N. N., druž. Anton Mikuš (namesto rož na grob Stanku Stansonu); \$10.— Sabina Rutard, Ljuba Vihtelič (v spomin pokojni sestri Vidi Vadnjal), Alois Robnik, Ivan Stanič, D. F., Marija Špilar, Damian Fortuna; \$5.— Franc Šiftar, Janez Rotar; \$4.— Nada Slavec.

KOPRSKEMU ŠKOFU

V POMOČ OBNOVI

CERKVA NA PRIMORSKEM:

\$200.— Julka Mrčun; \$70.— N. N. (SA); \$50.— Slavko in Pavla Fabian.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

IT'S
IN
EVERY
SLOVENIAN

“Šolana glava, pa tako neumna! Tako dobro mu je, da sam ne ve kako, pa ti pusti vse in gre. Zaradi ženske! Bedak!”

“Le kaj ti hodi to navzkriž? Saj ti ni ne sin ne brat.”

“Jezi me. Nekoč smo se vsaj na fajmoštra lahko zanesli. Na koga se boš pa zanesel zdaj, če ga tako lomijo?”

“Saj ga ne lomijo vsi.”

“Ena blatna svinja vse druge umaže, pravi pregovor.”

“No, najlepše primere ravno nisi našel. Primerjati jih s svinjami . . .”

“Saj je samo primera. Navsezadnje si pa kaplan ni izmislil danes jutraj, da se bo preselil k tej, no, misli si, kar si hočeš, ampak je k njej zahajal vsaj že eno leto. V cerkvi pa nam je govoril o poštenosti, o veri in ne vem o čem. Ali ni bila vse to ena sama velika laž?”

“Vsak ve, kaj dela.”

“Prav to je, da ne ve, pa če je še toliko knjig povohal, ti rečem, da je cepec.”

“Le kaj te kaplan toliko draži? Nimaš drugih skrbi?”

“Tudi to so moje skrbi. Imam otroke in hodijo k verouku. Kaj naj rečem, ko me bodo spraševali, zakaj je kaplan pustil duhovniško službo?”

“Povej jim, da se je oženil!”

“Toda otroci bodo vprašali, zakaj se je oženil. Pa jim razloži, da bodo z odgovorom zadovoljni, če moreš.”

“Matematike jim tudi ne razlagaš, pa je dobro.”

“To je življenje, ne matematika, in na taka vprašanja bi jim moral odgovoriti. Odgovoriti po resnici in vendar tako, da jim ne bi podrl, kar je še lepega in dobrega v njih. Vidiš, to me grize. Tvoji otroci so že veliki in te kaj takega ne bodo spraševali. Odgovor na vprašanja jim bo dala klapa. Samo kakšen bo ta odgovor!”

“Pohujšanja ni mogoče ustaviti. Razlilo se bo kakor gnojnica čez celo faro, pa ne samo čez našo, ampak čez vse sosednje.”

“Včasih tega ni bilo. Imeli so duhovniki svoje napake, toda ostali so zvesti do konca. Zdaj zadostuje že malenkost, da škilijo v svet, kot v raj.”

“Veš, nekoč je tak človek težko dobil službo. Niso mu zaupali. Danes ga sprejmejo v odprtih rokami.”

“Proti temu nimam nič. Naj ga le sprejmejo. Navsezadnje mora vsak nekako živeti. Tudi ne mislim, da bi ga morali zaradi njegovega nespačetnega koraka sovražiti. Toda nezvestoba je nezvestoba in je ne morem opravičiti, kakor ne morem opravičiti zakonske nezvestobe. Saj se spominjaš: . . . da ti bom zvest v sreči in nesreči, v bolezni in zdravju, da te bom ljubil in spoštoval do konca svojega življenja . . ., smo rekli mi pred Bogom in ljudmi, on pa nekaj podobnega.”

“To bo zdaj lahko Željko rekel Sabini.”

“Figo bo rekel, saj se ne more cerkveno poročiti. Prej je to rekel, morda z drugačnimi besedami, Bogu. Če Bogu ni bil zvest, misliš, da bo zvest Sabini?”

8.

TRPLANOV vrt se je dotikal Šavlovega, ločena sta bila samo z nizko leseno ograjo, ki je oba vrta bolj družila kakor pa razmejevala, saj so

si bili Trplanovi in Šavlovi vedno dobri sosedje.

Šavlova mati Manka je bila že dolgo sama s sinom, saj je Drašek izgubil očeta že za časa vojne. Komaj so očeta vpoklicali in poslali na vzhodno fronto, že je Manka dobila obvestilo, da je junaško padel za domovino. Manka se ni drugič poročila, čeprav bi se lahko, saj je imela polno snubcev, ki bi radi vzeli lepo vdovo z enim otrokom in vojno pokojnino po padlem možu, toda Manka se za nobenega ni mogla ogreti in je rajši ostala sama. Skrbela je za svojega Draška, ki se je iz bistrega dečka razvil v močnega, postavnega fanta.

Drašek je bil tri leta starejši od svoje sosede Jasne. Tudi on je hodil v šolo, in sicer kmetijsko, tri leta, da bi postal na svojem malem posestvu dober gospodar. V resnici je vse, kar se je naučil, dobro uporabil doma, da je bilo njuno posestvo zares vzorno.

Kot otroka sta bila z Jasno veliko skupaj. Podila sta se po vrtu, preskakovala nizko ograjo, se za kakšno minuto sprla, da sta se lahko potem zopet spravila. Drug brez drugega nista mogla biti.

V dozorevajočih letih sta se nekoliko odtujila drug drugemu, prijatelja pa sta si ostala.

Pozneje pa se je prijateljstvo v Drašku počasi, ne da bi vedel zakaj in kako, spremenilo v zaljubljenost in globoko ljubezen. Vrtel se je za Jasno, kakor se sončnica obrača za soncem in kakor hitro se je pojavila na vrtu, že je bil kje v bližini, da je lahko spregovoril z njo dve tri besede. Tudi na pomoč je priskočil, kjerkoli se mu je zdelo primereno, toda bil je zelo oprezen, da ne bi bil videti vsiljiv. /Dalje prihodnjič/

Je ta vodna črpalka na veter na kaki avstralski farmi? Ne, pač pa v Togu v Afriki, ena od petih. Idejo je dobil p. Evgen pri nas, tu so bile naročene in plačane z misijonskimi darovi.

Kaj pravite

O DOMU POČITKA V KEW

„... Čudno dolgo se vleče Vaša akcija za Dom počitka. Ob stalnem pisanju po časopisih, kako bo Avstralija v nekaj letih potrebna takih domov, si ne morem predstavljati, da bi oblasti zavirale potek, zlasti ne, če imajo dokaz, da je zemljišče že plačano in toliko denarja zbranega. Kaj ne tiči zajec morda kje drugje? ...“ (Iz pisma melbournskega rojaka p. Baziliju)

KO bi pe le nakazali, ampak v pismu tudi izrazili, kje po Vašem “tiči zajec”, pa bi Vam lahko naravnost odgovoril in “zajca pregnal” kot neosnovano sumničenje. Obenem naj kar takoj tudi povem, da Vašega imena v knjigi darovalcev prav od začetka akcije v letu 1971 pa do danes nisem zasledil – zato se upravičeno sprašujem, od kod naenkrat Vaše zanimanje za “našo” akcijo. Če se čutite del slovenske skupnosti, potem je zadeva tudi VAŠA, ne le “naša”. Samo tako je zame razumljiva in tudi upravičena Vaša skrb, če je pri akciji vse prav in pošteno, zavlačevanje pa res izven naših možnosti ter proti našim interesom.

Ker je med nami najbrž več Vam podobnih rojakov, bom odgovoril v Mislih. Saj sem celo to že slišal, da zavlačujemo izvedbo, ker denarja ni več – menda sem vsega poslal v Afriko našim misijonarjem ...

Kot sem že omenil, smo akcijo pričeli v avgustu leta 1971. Že prej sem razmišljal, da se tudi naša skupnost stara. Kot sem leta 1960 v sili razmer pričel z Baragovim domom in dal streho ter domače vzdušje stotinam mladih, bo treba slej ko prej začeti nuditi domačo oskrbo ostarelim. Sklad sem pričel s polovico odškodnine za mojo avtomobilsko nesrečo (polovica pa je šla v Adelaido kot temelj Sklada za nakup zemljišča našega tamkajšnjega misijona) in v teku let je kar pridno rasel. Če je imela katera naših akcij stoddotno soglašanje vseh brez razlike, je imela ta. (Prepričan sem, da ste tudi Vi edini z nami, da nam bo tak dom potreben.) Poleg zasebnih darov so šle v ta sklad tudi razne cerkvene nabirke, enako nabirka vsakoletnega Walkathona, mladinskih koncertov (kar jih je bilo v Kew), vse denarne nagrade za sodelovanje našega verskega središča pri radiu

3EA in podobno. Sklad je dobil nekaj dolgoročnih posojil, pa tudi nekaj res nepričakovanih zapuščin, kar me je še posebej potrdilo, da so ljudje akcijo s srcem sprejeli. Občuten doprinos je bila zapuščina (hiša) naše avstralske dobrotnice Mary Gosson (za katero se je nesebično žrtvovala Julka Mrčun in za njo skrbela polnih sedem let) in pa zapuščina (hiša) druge avstralske dobrotnice in redne obiskovalke naše cerkve Eileen Cody.

Vedno sem imel v mislih Dom počitka ob našem verskem in kulturnem središču, kjer bi ostareli dobili vsako nedeljo obiske znancev in bi se mogli udeležiti tudi maše in naših prireditev. Zato sem v februarju 1978 zagrabil priliko in v privatni prodaji za ceno 200.000 dolarjev kupil naši cerkvi sosednje veliko zemljišče z dvema starima hišama. Zemljišče zdaj že brez hiš čaka, kdaj bo na njem kaj zrastle. (Dokaz njegove vrednosti: nedavno sem dobil zanj resno ponudbo agenta – en milijon dolarjev.)

Prvo aplikacijo sem vložil že pod prejšnjo vlado in bi glede dovoljenja zlahka uspeli. Žal takrat še nismo imeli dovolj sredstev, da bi si upal začeti. Medtem pa se je zamenjala oblast, z njo pa tudi vsa pravila in vsi pogoji glede domov ostarelih. Deželna oblast ni več dovolj – zdaj stavlja pogoje in deli dovoljenja zvezni minister, ki ima v ta namen posebno komisijo v vsaki zvezni državi. Naša prva vloga ni bila več upoštevana. Moral sem vložiti novo, pa zaradi nenadnih sprememb spet novo komaj po nekaj mesecih. Ta je bila odbita z naravnost smešnimi izgovori. V prizivu sem vsem ugovorom dal tehten odgovor, a tudi ta aplikacija je bila zavrnjena, češ da "nismo dovolj prepričljivi". Toda v istem pismu nam je dal minister tudi na znanje, naj se pogajamo dalje z njegovo viktorijsko komisijo.

Medtem je imel naš pripravjalni odbor nekaj razgovorov z zastopniki slovenskih društev in ob prisotnosti zastopnika komisije za domove ostarelih. Za nas se je zavzela tudi viktorijska etnična komisija in res lepo priporočilo nam je dal viktorijski etnični minister Peter Spyker. Na dan pred praznikom sv. Jožefa (18. marca) sem vložil zadnjo aplikacijo in dobil sem namig, da bo morda ta ugodno rešena. Ta-

ko ali drugače, puške ne bomo vrgli v koruzo.

V tem času sem videl eno: vladi se ne mudi. Glede teh domov ima svoje načrte in vsakega aplikanta toliko časa kleše, da se končno prilega njihovemu modelu. Srca v delovanju državnih oddelkov ni veliko, če sploh kaj. Bojim se, da pri takem državnem postopku mora marsikaj odpasti, kar nam narekuje praksa in razumevanje ljudi, ki bodo dom enkrat potrebovali.

Tako stoji zadeva. Danes imamo poleg plačanega zemljišča na višje obresti naloženo vsoto 586,409 dol. Za točnost računa jamči naš poklicni računovodja Marko Zitterschlagler in knjige so vsakemu na ogled. Arhitekt Paul Archibald, ki je delal že nekaj podobnih domov, je napravil prve načrte, ki bodo seveda še precej spremenjeni. Dr. Franc Mihelčič pa pripravlja pravno priznana pravila za svet zaupnikov, ki naj prevzamejo skrb za celotno zadevo. Seveda bi potrebovali med našimi ljudmi še veliko dobrotnikov, saj nabrana vsota ne bo pokrila stroškov, čeprav računam tudi na prostovoljno ali s popustom plačano delo naših obrtnikov.

Morda bo pa po tej razlagi tudi pisec gornjega pisma videl, da gre zares, bo naši akciji bolj zaupal, segel v denarnico in odrinil stotak ali še kaj več. Saj upam, da mu je ta kratki odgovor vsaj malo razjasnil naš nezaželeni zastoj.

P. BAZILIJ

Dodatek viktorijskim bralcem: Zahvala našim društvom in posameznikom, ki sodelujejo pri poskusu dobiti čim točnejše število, koliko nas je. (Štetje smo pričeli prav zaradi stalnih ugovorov, da nas ni dovolj in zato lastnega Doma počitka ne potrebujemo.) Če bomo s štetjem uspeli in zajeli tudi tiste, ki jih še ni na naših seznamih, osebno zelo dvomim. – Sem pa v tej številki Misli za viktorijske naročnike dodal v angleščini pisano prošnjo, ki jo prosim podpišite zase in v imenu svoje družine ter vrnite verskemu središču v Kew. Te liste bomo imeli pri roki, če bo treba komisiji ponovno dokazovati voljo naše skupnosti in našo resnično potrebo Doma počitka. Listi so na razpolago pri nas v Kew tudi za nenaročnike Misli. - P. Bazilij

VELIKONOČNI SPORED

MERRYLANDS – SYDNEY

Vse petke v postu bo ob pol sedmih izpostavljeno Najsvetejše, ko bomo molili za duhovne in krščanske poklice, nato pa bo postna pobožnost in sveta maša. Udeležba je prav primeren način, s katerim zadostimo dolžnosti petkove pokore.

29. marca – 4. postna nedelja. Poleg redne nedeljske službe božje pri nas, bo to nedeljo tudi **postno romanje ob štirih popoldne**: križev pot na prostem in sveta maša v Campbelltownu.

5. aprila – 5. postna nedelja. Sveta maša kot običajno ob pol desetih.

12. aprila – cvetna nedelja. Pred mašo ob pol desetih na dvorišču blagoslov zelenja in butaric, nato procesija v cerkev in dramatizirano branje pasijona.

16. aprila – veliki četrtek. Ob sedmih zvečer sveta maša v spomin zadnje večerje z obredom umivanja nog. Po maši prenos Najsvetejšega na stranski oltar, nato skupna molitev pred "ječo".

17. aprila – veliki petek. Ob treh popoldne liturgično opravilo z branjem beril, pasijona po Janezu, razkrivanje in češčenje križa ter sveto obhajilo. Po končanih obredih bo Najsvetejše izpostavljeno v božjem grobu. – Ob sedmih zvečer sveti križev pot s petjem.

18. aprila – velika sobota. Ves dan prilika za zasebno molitev pred božjim grobom. – Ob dveh in ob petih popoldne blagoslov velikonočnih jedil. Obakrat tudi počastitev Jezusa v božjem grobu. – Ob sedmih zvečer obredi velikonočne vigilije: blagoslov ognja, velikonočne sveče, slavošpev Luči, branje iz svetega pisma, blagoslov krstne vode, obnovitev krstnih obljub, maša velikonočne vigilije, vstajenje, procesija ter blagoslov z Najsvetejšim.

19. aprila – velikonočna nedelja. Ob osmih bo v naši cerkvi zgodnja maša z ljudskim petjem. Ob pol desetih (9.30) slovesna peta maša z zborovim petjem. Ob enajstih pozna maša s petjem mladinskega zbora "Zarja".

20. aprila – velikonočni ponedeljek. Ob sedmih zvečer bo sveta maša dneva.

26. aprila – bela nedelja. Sveta maša kot običajno ob pol desetih.

3. maja – 3. velikonočna nedelja. Poleg redne nedeljske maše ob pol desetih bo ta dan ob treh popoldne tudi **majsko romanje v Earlwood**. Tam bo pri lurski votlini sveta maša in pete litanije Matere božje.

WOLLONGONG – FIGTREE – Vse srede v postu (razen v velikem tednu) bo ob sedmih zvečer sveta maša s postno pobožnostjo. Redne službe božje pa so vsako prvo in četrto nedeljo ob petih popoldne.

Sr. RAFAEL

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,

Fr. Ciril Božič, O. F. M.,

St. Raphael's Slovene Mission,

313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160

(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)

Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne

St. Raphael's Convent,

311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160

Telefon: (02) 682 5478

Poleg tega je maša tudi **12. aprila (cvetna nedelja)**, ko bo ob petih popoldne blagoslov zelenja in butaric, procesija v cerkev in sveta maša z dramatiziranim branjem pasijona. Dalje **16. aprila (veliki četrtek)** ob peti uri popoldne sveta maša zadnje večerje, **17. aprila (veliki petek)** ob sedmi uri zvečer liturgični obred dneva, **18. aprila (velika sobota)** ob drugi uri popoldne spokorna pobožnost in blagoslov velikonočnih jedil. – Na velikonočno nedeljo (**19. aprila**) bo praznična služba božja ob pol dvanajstih dopoldne.

CANBERRA ima slovensko mašo na veliko noč, 19. aprila, ob šestih zvečer v Red Hillu (vogal Nuyts and Hicks Sts.). Naslednja maša bo v nedeljo 17. maja, tokrat ob 10.30 dopoldne.

WAGGA - WAGGA bo imela slovensko službo božjo v nedeljo 17. maja ob šestih zvečer. Bo kot običajno pri sestrah na Mt. Erin, Edmondson Street.

NEWCASTLE je na vrsti za slovensko mašo v nedeljo 29. marca (4. postna), nato 26. aprila (bela nedelja) in 31. maja. Čas je vedno ob šestih zvečer. Pred mašo prilika za spoved, po maši čajanka v dvorani.

SURFERS PARADISE: slovenska maša bo na velikonočni ponedeljek, 20. aprila, ob desetih dopoldne v cerkvi sv. Vincencija, Hamilton Avenue.

BRISBANE ima praznično službo božjo na velikonočno nedeljo (19. aprila) ob šesti uri zvečer. Marijina cerkev v South Brisbane. Pred mašo prilika za zakrament sprave.

BLAGOSLOV JEDIL bo pri Sv. Rafaelu na veliko noč ob dveh in petih popoldne, enako pri vigilni maši ter pri vseh mašah na veliko noč. To velja tudi za druge kraje, kjer imamo mašo velikonočne nedelje.

P. Tone
med
ponovitvijo
nove maše
pri
Sv. Rafaelu
v Sydneyu

BOŽJI GROB bomo imeli od petka popoldne po končanih obredih in vso soboto do začetka velikonočne vigilijske. Gotovo pridite in se zahvalite Jezusu za neprecenljivi dar odrešenja! – Pri našem cerkvenem vhodu bo objavljen seznam molivcev pred Najsvetejšim. Poskrbite, da bo med njimi tudi vaše ime!

ZAKRAMENT SPRAVE naj bi prejel vsakdo za velikonočne praznike. Pri tem pazimo, da ne bomo opravili dolžnosti le iz navade, mehanično. Dobro opravljena spoved naj nas očisti, utrdi, spravi z Bogom in bližnjim, da naj nam moči, da bomo na dobri poti stanovitni.

PIRHOVANJE bomo imeli tudi letos v naši dvorani, kot navadno na velikonočni ponedeljek (dne 20. aprila) z začetkom ob osmih zvečer. Igral nam bo ansambel "Fantje treh dežel". Čakajo vas tudi lepe nagrade loterije.

VELIKONOČNA DOLŽNOST je cerkvena zapoved, ki nam nalaga izpovedati se svojih grehov in prejeti sveto obhajilo. Čas za izpolnitev te dolžnosti je od pepelnice (4. marca) pa do praznika Svete Trojice (letos 14. junija).

PETKI – DNEVI POKORE. Pepelnična sreda in veliki petek sta dneva strogega posta: zdržati se moramo mesa in se le enkrat na dan dositega najestiti. Ostali petki v letu pa so vedno v znamenju spokornosti, čeprav marsikdo misli, da je petkov post enostavno odpravljen. Cerkev danes pusti posamezniku, da si sam izbere način pokore, ki je najprimernejši njegovemu življenjskemu položaju. Ta način je lahko obisk svete maše in prejem svetega obhajila,

sveti križev pot, rožni venec, obisk bolnika ali zapuščene osebe, branje svetega pisma, zdržek od mesa, pritriganje v jedi, odpoved kajenju ali priboljškom pri hrani, da od prihrankov darujemo potrebnim ipd. . .

PONOVITEV NOVE MAŠE smo imeli v Sydneyu v nedeljo 22. februarja. Med nami je bil p. TONE GORJUP, ki smo si ga za eno nedeljo "izposodili" iz Melbourne. Namen slovesnosti je bila prošnja za duhovniške in redovniške poklice, obenem pa zahvala za vse tiste, kar jih imamo, zlasti zahvala za slovenske duhovnike in redovnice v Avstraliji. – Ob vstopu novomašnika v cerkev je s kora mogočno zadonela priložnostna pesem "Novi mašnik bod" pozdravljen . . ." Sledil je pozdrav novomašnika in g. dekana Marka Burgerja, ki je v Avstraliji na obisku pri bratu ter je bil tudi med somaševalci. Pozdrave z deklamacijami so imele tri Brarjeve sestre (Michelle, Julie in Natalie), kakor tudi Tanja Smrdel in Jožica Modrijančič. Pridigal je novomašnik sam, za njim pa še naš gost g. Burger. Ob koncu smo prejeli novomašni blagoslov, sledila je Zahvalna pesem, njej pa blagoslov z Najsvetejšim.

Po maši se je v dvorani razvil piknik in tudi spored v pozdrav novomašniku. Nastopil je moški zbor slovenskega društva Sydney, ki je pod vodstvom Jožeta Urbasa odlično zapel tri pesmi. Franc Rajk je zapel pesem Misijonar, nato je sledila šaljiva enodejanka "Katra", ki sta jo vprizorili Ivanka Pohlen in Jožica Modrijančič.

Popoldne smo imeli ponovitev nove maše tudi v Figtree za wollongongske rojake. Novomašnika in g. dekana Burgerja je pozdravil predsednik Ivan Rudolf, hčerka Rebeka, sin Robert ter Anica Koprivec pa so jima podali šopke. Po maši je v dvorani nastopil tamkajšnji mladinski zbor "Zlati glas" s pesmijo Misijonar, katero je vodila Vesna Hatežič, zbor pa je odpeval po vsaki kitici.

Zahvala p. Tonetu, da se je potrudil med nas in nam dal priliko za to lepo novomašno slovesnost!

KRSTI. – Yasmin Valerie Bunderla, North Warrawong, N. S. W. – Oče Tony, mati Marija r. Bedek. Botra sta bila Ludvik in Marija Filo. – Merrylands, 28. februarja 1987.

Leon John Mramor, Homebush, N. S. W. – Oče Frank, mati Aleksandra r. Bajt. Botra sta bila Martin in Marija Konda. – Merrylands, 1. marca 1987.

Staršem, novorojenčkom in botrom naše čestitke!

POROKI. – Vince Fusca, Eastwood, N. S. W. Sin Francesca in Terezije r. Scida, italijanskega rodu in rojen v Sydneyu, ter Tania Milly Polak, Quakers Hill, N. S. W., hčerka Franca in Milly r. Urbič. Priči sta bila Peter Taylor in Veronika Smith. Merrylands, med

poročno mašo dne 21. februarja 1987.

Andrew Smith, Unanderra, N. S. W., rojen v Angliji, in **Edith Vlasta Jaušovec**, Unanderra, N. S. W., rojena v Wollongongu kot hčerka Franca in Ivanke r. Vučko. Priči sta bila Michael Mathew Connor in Oriella Tomassini. Figtree, 21. februarja 1987.

Obema paroma želimo obilo božjega blagoslova!

SLOVENSKO POKOPALIŠČE bo dobil novi del. Uprava pokopališča Rookwood nam je sporočila, da so grobovi na novem delu na razpolago za prednakup. To objavljam, ker so me nekateri o tem že spraševali. V katoliški pokopališki pisarni v Rookwoodu vprašajte za Franka McGlynn-a, ki vam bo rade volje pokazal, kje je novi del, ter vam povedal pogoje. Kot na starem delu velja tudi tu pravilo, da so spomeniki največ 60 cm visoki ter na betonskem podstavku, na grobu samem pa ni nikakega okvirja. Na starem delu pokopališča je le še nekaj posameznih grobov – kupijo jih lahko tisti, ki imajo tam pokopanega že katerega družinskih članov.

POKOJNI. – Dne 8. februarja je v Mayfieldu (Newcastle) umrl **MILAN TORBICA**. Rojen je bil 8. decembra 1906 v vasi Veriginmost blizu Karlovca. Kasneje je živel v Grosupljem pri Ljubljani in bil zaposlen v tamlkajšnji vrvarni. Kmalu po koncu zadnje vojne je prišel v Avstrijo ter se leta 1948 v Spittalau ob Dravi poročil z Ivanko Gregorin. Leto kasneje sta se izselila v Avstralijo. Pokojnik je bil zaposlen v mlekarni

karskem podjetju, zadnjih petnajst let pa že v pokoju. Bolan je bil le zadnje štiri mesece in se zdravil v bolnišnici za sladkorno boleznijo. Končno je oslabele srce odpovedalo. Pred smrtjo je prejel zakramente in tako pripravljen odšel s tega sveta. Umrl je na svojem domu. – Pogrebna maša je bila v farni cerkvi v Mayfieldu v torek 10. februarja, grob pa je dobil na pokopališču Sandgate. Pokojnik zapušča poleg žene tudi šest otrok (Milan, Frank, Sonja por. Cunningham, Judy por. Campbell, Doris por. Rufo in Lucy por. Montgomery) in deset vnukov. Vsem sožalje, njemu pa večni mir v Bogu!

V soboto 14. februarja kmalu po osmi uri zvečer je v Cabariti, N. S. W., umrla **MARIJA GABRIEL** r. Grohar. Doma je bila v Podbrdu na Primorskem, kjer je bila rojena 25. marca 1930. V Avstralijo je prišla 1. aprila 1951 in se v Sydneyu poročila z Jožetom, po rodu od Kanala ob Soči. Otroka Milan in Margaret sta oba že poročena. Pokojnica je štiri mesece hudo trpela za rakom. Zadnja dva tedna je bila v bolnišnici, umrla pa je doma v naročju svoje hčerke. – Na predvečer pogreba smo molili zanjo v pogrebnem zavodu Dignified Funerals v Five Dock. V torek 17. februarja je bila ob desetih pogrebna maša v St. Mary's Church, Concord, nato smo jo spremili do njenega zadnjega doma na novem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu. To je že tretji grob tega novega dela naše božje njive. – Sožalje vsem domačim! R. I. P.

P. VALERIJAN

SIMPSON DESERT.
Ko pa okrog vsakih 10 let dežek napoji to rdečo zemljo "Mrtvega srca" naše Centralne Avstralije, je v nekaj tednih vse v čudovitem cvetju ...

Z VSEH VETROV

SESTRA KSAVERIJA PIRC, naša najstarejša misijonarka, je letos 9. februarja umrla v Bangkoku na Tajskem. Kljub svojim 94 letom je bila do zadnjega še nenavadno živahna in zdrava ter je še vedno poučevala v katoliški šoli. Tri tedne pred smrtjo pa si je na poti v cerkev pri padcu zlomila kolk. Operacijo je sicer srečno prestala, a zaradi starosti so nastali zapleti, ki so se končali s smrtjo.

Pokojna misijonarka, ki jo po njenih delih zlahka vzporejamo z našim Baragom ali Knobleharjem, je bila rojena v Borovnici pri Ljubljani leta 1893. V Ljubljani je končala učiteljske, se v šolskih letih posebej posvetila še glasbi in slikarstvu, nato pa stopila k uršulinkam ter leta 1924 odšla v misijone. Od svojih misijonskih let jih je osem preživela na Kitajskem, vsa ostala pa v Bangkoku. V teku desetletij si je na vzgojnem polju pridobila velik ugled in med njenimi učenci so bile mnoge današnje visoke kulturne in politične osebnosti dežele, med njimi tudi tajski kralj Bumibol.

PETLETNA raziskava, ki so jo naredili po naših avstralskih in novozelandskih bolnišnicah, je ugotovila štirikrat večjo smrtnost med otroki, spočetimi zunaj materinega telesa, kot pri normalno spočetih in rojenih otrocih. Otroci iz epruvet zlasti umirajo takoj po porodu, mnogi pa se že rodijo mrtvi. Zdravniki sodijo, da je vzrok v tem, ker se večina teh otrok rodi prelahkih. So pa zdravniki ob tej raziskavi priznali, da jih skrbi še marsikaj drugega v zvezi s temi "modernimi" spočetji, a še ne morejo v javnost s svojimi nedokončanimi zaključki.

V **ZADNJEM ČASU** se kar vrstijo žalostne novice iz Libanona in iransko-iraškega bojišča. Nikjer ni še videti konca oboroženih spopadov, stiska prebivalcev teh krajev, vpletenih in nevpoletenih, pa je vedno hujša. Kar so ljudje v znoju dolgo časa gradili, zdaj uničujejo bombe. Najprej je svet zaprepastilo izsiljevanje ugrabiteljev uglednih tujih oseb v Libanonu, nato je sledila novica o hudem stradanju palestinskih beguncev v obleganem naselju Burž el Baražni, kakor tudi pomanjkanje v drugih begunskih taboriščih po Libanonu. Po skoraj štirih mesecih stradanja so pripadniki šiitskega vojaštva Amal le dovolili tovornjakom z živili vstop v palestinska naselja, materam, otrokom in starčkom pa prost odhod. Seveda pa s tem vprašanje palestinskih beguncev še zdavnaj ni rešeno.

Papež je že nič kolikokrat povabil sprte strani v Libanonu, naj se vendar usmilijo vsaj ogroženih beguncev, narodno skupnost pa, naj darežljivo odpre roke. Obsodil je ugrabitve uglednih tujih državljanov in izsiljevalske zahteve ugrabiteljev. Odločno je tudi v zadnjih dneh povedal, da je treba beguncem zagotoviti hrano, zdravila in medicinsko pomoč. Prav tako je povabil odgovorne za iraško-iransko vojno, naj vendar že s pogajanjmi poiščejo ustrezno politično rešitev.

Vprašanje je seveda, koliko se odgovorni ozirajo na papeževe besede. Zajetih talcev pa za enkrat le niso ustrelili in palestinski begunci so le dobili hrano oz. so mogli oditi iz obkoljenih taborišč. Žal je svet vedno bolj razčlovečen in toliko klicev svetega očeta je le glas vpijočega v puščavi...

CERKVENO ODLIKOVANJE je prejel za svoje dolgoletno delo dr. Nace Čretnik, duhovnik med pariškimi Slovenci in ravnatelj slovenskih katoliških misij v Franciji. Papež Janez Pavel II. ga je na predlog pariškega nadškofa kardinala Lustigerja dne 14. februarja, ko vesoljna Cerkev praznuje sveta brata Ciriila in Metoda (Slovenci ju praznujemo 5. julija) ime-

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V vseh večjih mestih Evrope, Amerike in Kanade imam poleg poslovnih tudi prijateljske zveze, kar izdatno pripomore, da je potovanje prijetnejše.

Če me ne dobite v uradu, me pokličite na dom pop. po 2. uri ali zvečer po 9. uri.

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833 . — Consultant DR. J. KOCE

**DRAGI ROJAKI,
POTUJETE
V EVROPO?**

Na pragu domovine, sredi stare Gorice, ob drevedu Corso Italia, Vas pričakujemo v **PALACE HOTELU**, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvnim TV, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejša udobje po zelo ugodnih cenah: samska soba 43 avstr. dol., dvoposteljna 56 avstr. dol. Gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija.

V **PALACE HOTELU** bo poskrbljeno za Vaše čim prijetnejše počutje, dobrodošlico pa Vam bo osebno izrekel rojak **VINKO LEVSTIK**

34170 GORIZIA-GORICA,
Corso Italia 63 (ITALY)

Tel. (0481) 82166/Telex 461154 PAL GO I

noval za prelata. K odlikovanju, ki je obenem tudi priznanje slovenski skupnosti v Parizu in Franciji, tudi od avstralskih Slovencev iskrene čestitke!

POROČALI smo v prejšnji številki MISLI o župniku italijanskega mesta Giusanno, ki je prišel pred sodišče zaradi zvonjenja ob dveh popoldne, ko krajevna bolnišnica mori nerocene otroke. Zdaj lahko dodamo, da se mož ni zaman pritožil na višje sodišče, ko so mu prepovedali zvoniti. Poklicane priče izmed prebivalstva mesta so izjavile, da jih zvonjenje ne moti. Tako je višje sodišče odločilo, da lahko v mestu še vedno zvoni. Župnik Cerri je ob tej razsodbi vesel izjavil: "Zvonim za življenje. Nikogar ne obsojam, skušam pa zdravnike in prizadete nosečnice spomniti na njihovo dolžnost do nedolžnega otrokovega življenja."

"KAM PLOVEMO?" se sprašuje vsak trezen Avstralec, ko bere v našem dnevnem časopisu, da je postala Avstralija med industrijskimi deželami ena najbolj zadolženih. Dve državi – Avstralija in Nova Zelandija – sta dolgo po zadnji vojni uživali po svetu največje kreditno zaupanje, zdaj pa drvita navzdol. Avstralski dolg visokih bilijonov dolarjev že čutimo in ga bomo še bolj čutili, kako se bo njeno gospodarstvo izvleklo iz vsega tega, je pa tudi zaskrbljujoče vprašanje. Niti prvi minister Hawke niti državni blagajnik Keating nam ne dasta poveljnega odgovora.

Nedavno je bila na svetovnem trgu Avstralija degradirana iz finančne pozicije AAA na AA1, kar pomeni, da bodo postale svetovne banke glede nje bolj previdne. Pa tudi kreditno veljavo Nove Zelandije so znižali še na nižjo stopnjo od sedanje avstralske, od AA plus na AA.

PA TUDI MORALNO je naša dežela Avstralija na slabi poti, ki ne more prinesiti narodu lepe prihodnosti. Z olajšanjem ločitve zakona in priznanjem "de facto" odnosov brez poroke in odgovornosti do družine je občutno udarjena najosnovnejša celica človeške družbe. Skupno življenje neporočenih parov je boleča rana našega časa, ki se bo slej ko prej prisadila. Število otrok, rojenih izven zakona, se je v nekaj letih dvignilo od 6 odstotkov na 15,5 odstotka. Tako je v Avstraliji že vsak šesti porod izven zakonske zveze. – Da, tudi ob teh zastrašujočih dejstvih se lahko vprašamo: "Kam plovemo?" Naša moderna užitkaželjna družba si koplje svoj lastni grob ...

NA POLJSKEM je bilo lansko leto posvečenih kar 989 novomašnikov, kar je 43% več kot leta 1981, ko jih je bilo "samo" 688. V poljska semenišča pa je lani vstopilo 1120 fantov, kar je nekaj manj kot leto poprej, ko je dobila Poljska 1190 novih bogoslovcev.

Ob hudi suši poklicev po svetu so to zares razveseljive številke, ali ne?

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

Dragi striček! – Prvič se oglašam in Te pozdravljam, seveda z mamino pomočjo. Rad imam Kotiček, ki ga z mammo preberem. Boš dal tudi mene vanj? Seveda bom vesel, če bom prvič tam videl svoje ime. Želim ti vesele praznike! – John Hlebš, 10 let, Yea, Vic.

DRAGI OTROCI!

Danes pa bi vam radi v Galeriji mladih predstavili **JENNY VINDIŠ – LAIČNO MISIJONARKO**. V sredo 11. februarja je odpotovala v Suain, Papua – Nova Gvineja. Med domačini škofije Aitape bo dve leti delovala pod vodstvom sester sv. Jožefa kot laična misijonarka. Jenny je bila rojena v Sydneyu 16. septembra 1960 kot hčerka Janeza Vindiš in Marije r. Schiffler. Družina živi v Bundanoon, N. S. W. Jenny ima še brata Johna in sestri Nado ter Amando. Učiteljšče je končala v Goulburnu, nekaj časa učila v Dubbo, zadnja leta pa vodila katoliško osnovno šolo v kraju Yeoval blizu Wellingtona, škofija Bathurst.

Misijski križ je Jenny prejela pri zahvalni službi božji za konec šolskega leta, 17. decembra 1986. Izročil ji ga je sam krajevni škof Dougherty, ki je bil glavni mašnik pri tej maši, katere so se udeležili vsi učenci njene šole, njeni najbližji, sestre sv. Jožefa in člani pastoralnega sveta v Wellingtonu, katerega član je bila tudi Jenny.

Mladi laični misijonarki iz naše srede čestitamo k lepemu poklicu in ji želimo mnogo uspehov in božjega blagoslova. Spremljali jo bomo z molitvijo. Ob-

KO BO CVETNA NEDELJA

POSKRILE SO V VRBINJE
SE MAČICE SREBRNE,
PA VETER NAGAJIVI
PRED DECO JIH RAZGRNE.

IN GLEJ, OČI OTROŠKE
OD SREČE ZAŽARIJO,
ROČICE PA MED VEJE
VSE ŽAMETNE HITIJO.

O, MAČICE SREBRNE!
VES DAN SMO VAS ISKALI,
DA V BUTARE BI Z OLJČJEM
LEPO VAS POVEZALI.

KO CVETNA BO NEDELJA
SE V OLJKAH ZABLEŠČALA,
NA BUTARE BO NAŠE
NEBEŠKA ROSA PALA.

O, CVETNA JE NEDELJA
VESELA IN SVEČANA . . .
ŠE NAM BO V SRCIH PELO:
"SIN DAVIDOV, HOZANA! . . ."

Ljubka Šorli

enem pa bomo prosili Boga, naj bi ji sledilo še več naših deklet in fantov ter napravilo pogumno odločitev vsaj nekaj let svojega življenja posvetiti misijon-skemu delu.

Med našimi mladimi je veliko poklicev kot so bolniške sestre, učitelji, razni obrtniki, strokovnjaki v raznih panogah . . . Tudi že nekaj zdravnikov imamo. Vsi ti poklici pridejo v misijonih tako zelo prav. – Naša Jenny se je odločila za poklic laične misijonarke. Dve leti bo delala v božjo čast in v blagor bližnjemu brez zemeljskega plačila, samo za "božji lon". Njena žrtev je nam vsem v čast in ponos. Kako bi bilo lepo in naši slovenski skupnosti v Avstraliji v spodbudo, če bi njenemu zgledu sledil še kdo. V kolikor nam je znano, je Jenny prva v tem poklicu med našimi tukajšnjimi mladimi – če kdo ve, da ni prva, naj nam sporoči in bomo trditev z veseljem popravili. Upajmo in molimo, da bi se še kdo odločil. Pa tudi Jenny ne pozabimo vključiti v svoje vsakodnevne molitve!

MATRAVILLE, N. S. W. — Leto je spet minilo: pošiljam vam naročnino in v dobre namene. Obenem pa bi rada sporočila tudi žalostno novico, da smo zopet izgubili enega naročnikov. Po dolgi bolezni je dne 11. januarja letos umrl HERMAN HAFNER. V bolnišnici je redno prejemal svete zakramente, zato smo lahko prepričani, da ga je Gospod sprejel v svoj mir. Pokopan je na Botany Cemetery.

Pokojni Herman je bil rojen 6. septembra 1924 v Celovcu. V Avstralijo je prišel leta 1950. Poleg žene Jean zapušča tudi sina Roberta in hčerko Jenny.

Ker vem, da imate veliko dela, prilagam tudi sožalno karto. Samo podpišite jo in pošljite gospe vdovi. Gotovo ji bo v tolažbo. "Misli" pa seveda ustavite, ker jih pri Hafnerjevih ne zna nobeden več brati, saj je gospa avstralskega rodu.

Lepo pozdravljeni od Jožice Jurin in nas vseh!

Iskrena zahvala za sporočilo in prav tako za priloženo sožalno karto. Res lepo, da ste tudi s tem pokazali svojo pozornost do družine pokojnika in do zaposlenega urednika. — P. Bazilij

MAREEBA, N. QLD. — Tu nas žal ni veliko Slovencev, zato pa še bolj čutimo, če koga izgubimo. Tokrat moram poročati o smrti med nami. Dne 16. februarja letos je nenadoma v nesreči zapustil našo skupnost rojak JOŽE KOVAČIČ: padel je v vodo in utonil. Pokojnik je bil rojen 29. decembra 1931 v kraju Zajelšje pri Ilirski Bistrici. Kot begunec je šel preko tržaškega taborišča in leta 1954 emigriral v Avstralijo. Ostal je samski in vsa leta preživel v Queenslandu, da si je imel v Melbournu dve sestri. Doma pa zapušča še mamo, dve sestri in brata.

Pogreb je bil v Mareebi v četrtek 19. februarja, po maši zadušnici v farni cerkvi. Blagemu pokojniku želimo vsi znanci večni mir in pokoj. — Poročevalec.

OB NENADNI SMRTI JOŽEFA KOVAČIČA, dragega brata, svaka in strica, se iz srca zahvaljujemo vsem, ki ste pokojnika spremili na zadnji poti, molili za pokoj njegove duše in krsto obložili s cvetjem. Ko smo prišli iz Melbourn na pogreb v tako daljavo in v nepoznan kraj, nas je prijetno presenetila prijaznost tamkajšnjih rojakov, ki so se kar kosali, kako bi lepše poskrbeli za nas. Pričakali so nas na letališču, sprejeli medse, prenočili in postregli — res kot bi prišli med stare znance ali sorodnike. Vsem družinam, zlasti pa družini Cek, se na tem mestu iz srca zahvaljujemo za vse, kar so storile za nas pri tem žalostnem obisku. V dokaz nam je, da so vsi tudi pokojnega Jožefa cenili in je imel med njimi res košček doma. Bog Vam vsem povrni, pokojnika pa priporočamo v molitev! — Žalujoči družini Stanko in Vera Mamilovič ter Alojz in Angela Šuštar, Mulgrave, Victoria.

Misli, Marec 1987

MERRYLANDS, N. S. W. — Ker dr. Mikula ne more več obiskovati svojega dragega Perth, smo se slovenski duhovniki med sabo domenili, da bomo skrbeli za tamkajšnje Slovence in jim nekajkrat v letu nudili priliko za slovensko sveto mašo. Za letošnjo svečnico sem jaz prevzel to nalogo ter se rojakom Perth iskreno zahvalim za gostoljubnost in lepo udeležbo. Rojaki so pokazali res veliko razumevanje do obiskov slovenskega duhovnika tudi na sestanku po maši, kjer so se pomenili o organiziranju teh naših bogoslužnih srečanj in kritju naših stroškov za pot v Perth in nazaj domov. Sestavili so celo poseben odbor, ki naj ima odgovornost z ozirom na duhovnikove obiske, kar je gotovo velike važnosti prav zato, ker pride pater tako od daleč in le za nekaj dni. Odbor sestavljajo: koordinator S. Tomšič, blagajničarka (in pevovodja) ga. M. Stockbauer, S. Bezgovšek, S. Mavrčič in Z. Kristančič. Upam, da nisem koga pozabil ali priimek napak zapisal — v Perthu sem bil prvič in ljudi še ne poznam dobro. Naj se vsem zahvalim tudi v imenu vseh nas duhovnikov, odboru te naše najbolj oddaljene misije pa želim obilo božjega blagoslova. — P. Valerijan.

PERTH, W. A. — Dne 2. januarja letos je v našem mestu Perthu tragično preminula rojakinja MAJDA IRGEL. Ko to pišem, njena smrt še ni pojasnjena in policija še raziskuje njen slučaj. Pokojna Majda je bila rojena v Ptuj dne 6. oktobra 1953, živel pa je v Ormožu. Njen oče, ki pa je že med pokojnimi, je bil Franc Irgel, mati pa Ana r. Čavničar. Če sem prav poučen, je bil oče po poklicu živinozdravnik, mati pa bančna uradnica. Majda je bila zelo nadarjena študentka. Diplomirala je v slavistiki in germanistiki ter končala tudi glasbeno šolo kot pianistka. Študirala je v Mariboru in Ljubljani.

Pokojnica je prišla v Avstralijo šele pred dobrim letom. Komaj nekaj mesecev pred smrtjo se je v mestu

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 4657060

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

Kalgoorlie, W. A., poročila, a zakon je bil kratkotrajen. Njen zakonski drug je bil Franc Stojanšek, rojen v Holandiji kot sin slovenskega očeta in holandske matere.

Truplo pokojne Majde je bilo kmalu po nesreči upepeljeno, nekaj tednov kasneje pa je prišla v Perth njena mati. Žaro z Majdinim pepelom je odnesla s seboj v Slovenijo za pokop v domačem kraju in v domačo zemljo.

Pater urednik, vpišite pokojnico v Matico mrtvih rojakov, da bo tako vključena v skupne molitve. Pa tudi drugače je prav, da se jo spomnimo v svojem pogovoru z Bogom in jo priporočamo božji ljubezni. Pozdrave vsem bralcem Misli! — Poročevalec.

GLENROY, VIC. — Presenetila me je novica iz Queenslanda, ki sem jo bral v "Križem avstralske Slovenije" zadnje številke Misli: o smrti **Julija Knafelca** v Caloudri. Ker sva prijatelja in sva se parkrat celo srečala tu v Melbourne, lahko povem kaj več o njem.

Pokojniku je prav za prav ime **Jurij**. Morda niso znali izgovarjati njegovega imena, pa je ime spremenil v Julij ali Julijan, kar je bilo Juriju najbližje. Doma pa je iz Hruševja pri Postojni, kjer sva bila celo sošolca. Njegov oče je vodil kmetijsko zadrugo, mati je bila učiteljica. Oba sta že pokojna. Imel pa je doma še sestro Marto in brata Ivana, ki sta verjetno še živa.

No, vsaj malo sem lahko osvetlil pokojnikovo življenje, ko ste spraševali, če kdo ve kaj več o njem. Žal pa datum rojstva tudi meni ni poznan.

Iskrene pozdrave uredništvu in vsem bralcem naših dragih in res informativnih Misli! Brez njih bi najbrž zlepa ne zvedel za prijateljevo smrt. — **Jože Bole**.

KEW, VIC. — V Matici naših pokojnih še nisem zasledil imena rojaka, ki je živel z družino v Perthu. Pokojni **EMIL (MARIO) SFILIGOJ** je bil rojen 10. juni

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vagal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij

BROTHER in CASIO

elektronskih pisalnih in računskih strojev.

Popravljamo vse vrste strojev

— naše delo je garantirano.

V zalogi imamo tudi vsakovrstne
stare pisarniške stroje.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168

Telefon: 544 8466

ja 1903 v kraju Dobrovo, župnija Biljana, v lepih Goriških Brdih. V Avstralijo je prišel leta 1951 z ženo Olgo, sinom Milanom in hčerko Verico. Po nekaj tednih v Bonegilli se je z družino preselil v Perth, kamor je eno leto prej prišel njegov najožji rojak in prijatelj Leo Vuga.

Pokojni Mario je bil najprej zaposlen v tovarni Altona v Perthu. Leta 1960 pa je prišel v Melbourne, kjer ga je čakala huda nesreča. Ko je bil komaj nekaj mesecev zaposlen v tovarni Lucas, Chaltenham, ga je, ko se je na kolesu vračal z dela, podrl avto in težko poškodoval. Po nekaj mesecih v bolnišnici se je vrnil v Perth, a od takrat naprej ni več delal po tovarnah. Vendar je bil umsko še vedno čil in živahen. Zelo rad je prebiral knjige in časopise in tudi naše Misli so vsa leta redno prihajale v njegovo hišo. Posebno veselje pa je imel z oskrbovanjem vrta njegovega lepega doma v predmestju Mt. Hawthorna, kar ga je spominjalo na njegovo rojstno domačijo v Brdih.

Mario je bil namreč znan daleč naokrog v Brdih kot vzoren kmetovalec. Goriška Brda se ponasajo z lepimi vinogradi in nasadi zgodnjih češenj in breskev. Kot dolgoletni naročnik "Kmetovalca" iz Ljubljane in na podlagi lastnih izkušenj, je Mario gojil še prav posebno lepe breskve in češnje. Tudi je rad dajal nasvete drugim kmetom, kako naj izboljšajo svojo sadjerejo.

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

Leta 1983 je odšel Mario s svojo dobro soprogo Olgo na daljši dopust domov. Toda prijetnega obiska svoje rojstne vasi ni dolgo užival. Zdravje se mu je poslabšalo in proti koncu leta 1984 so ga morali odpeljati v Šentpeter pri Novi Gorici v bolnišnico. Tam je 22. januarja 1985 zaključil svojo zemsko pot. Po pripovedovanju je imel zelo lep pogreb, ki se ga je udeležilo veliko število ljudi iz Goriških Brd. Pokopan je na domačem pokopališču v Biljani. Zapustil je ženo Olgo, sina Milana in hčerko Vero. Naj počiva v miru božjem!

Pokojni Mario je bil bratranec Dr. Avgusta Sfiligaja, uglednega odvetnika in voditelja Slovencev na Goriškem, avtorja dveh knjig: "Boj Slovencev pod fašizmom za narodne pravice" in "Slovenska Demokratska Zveza v Gorici 1947 - 1969". Obe knjigi sta odlični prispevek k zgodovini Primorskih Slovencev, v katerih avtor prikaže in dokaže, da niso bili komunisti, ampak narodno zavedni Slovenci, ki so prvi organizirali odpor proti fašizmu in ostali, kot to dobesedno pravi, "sami v boju za slovenske pravice". — **Dr. Jure Koče.**

PASCOE VALE, VIC. — Rada bi se javno zahvalila melbournskemu verskemu središču, ki že vrsto let nudi družinam in naši mladini prijetne počitnice na morju. Imeni "Grey Friars" in "Mt. Eliza" sta med nami dobro znani ter vsem, ki so se počitnic kdaj že udeležili, vzbujata najlepše spomine.

Prvi teden družin: srečale smo se družine z vseh strani Melbourne in tudi Geelonga. Zares lepo smo se razumeli kot ena sama velika družina.

Občudovala sem otroke — bili so od treh do devetnajst let starosti. V nepopisni slogi so se igrali, naj bo v rekreacijski sobi ali na plaži. Lepo so se obnašali tako pri jedi kot pri razvedrilu. Ko sem prisluhnila razgovorom, sem morala reči: Res nadarjena mladina!

Za kuharico smo imeli sposobno in vedno nasmevano mlado sestro Petro. Obedi so bili odlični in tudi točno ob uri.

Prvi dnevi tedna so bili posebno lepi in sončni. Morje se je čisto mirno lesketalo pod sinjim nebom. Zadnji dnevi so bili hladnejši, plaža prazna in v posesti številnih galebov, ki so zletali nad šumečimi valovi.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobo.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS

1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

vi — nam pa je bilo vseeno lepo v veseli prijetni in domači družbi.

Hvala patru in vsem družinam — veliko je bilo zabave za stare in mlade. Ko bi se vsi na svetu tako razumeli, potem bi res lahko pisali: "Leto miru"...

V upanju, da se spet srečamo v prihodnjem januarju v Mt. Elizi, vse pristočno pozdravlja — **Marcela Bole.**

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje je **FERDO JERMAN**, ki je pred leti živel v Sydneyu in se že dolga leta ni javil domačim. Star je 46 let in doma od Št. Jurja ob Taboru v Savinjski dolini. Komur je kaj znanega o njem, naj sporoči uredništvu "Misli".

Marta Soič bi rada zvedela, kje se nahaja **PETER UDELJAK**. Kakršno koli vest o njem sporočite na uredništvo "Misli", ali pa Frančiški Marko na telefon 02 - 744 003.

+ + +

"Moja žena me uboga na prvo besedo. Sinoči sem ji na primer rekel, naj mi prinese vročo vodo, pa je to takoj in brez ugovora storila." — "Imaš pa res dobro ženo." — "Seveda, saj ve, da le nerad pomivam posodo v mrzli vodi."

Ko na trkanje odpro hišna vrata. — "Klavir sem prišel uglasiti." — "Kako? Saj vas vendar nisem klical!" — "Vi ne, ampak vaš sosed."

TUDI S KISLIM OBRAZOM SE DA SMEJATI ...

/Uvoženo iz domovine/

+ Dovolj smo poslušali o lepši prihodnosti. Pripovedujte nam kaj lepšega!

+ V prvi bojni vrsti se običajno sedi.

+ Komur delo v resnici pomeni vrednoto, temu ni treba štirideset let ponavljati istih besed.

+ Čakajoč na vlak za boljši jutri štejemo mercedese, ki vozijo mimo.

+ Delavski razred dobiva več obljub, kot pa jih lahko plača.

+ Uradno je slišati, da bo naša inflacija do konca leta 77-odstotna. Eh, ta naša pretirana skromnost!

+ Če bomo tako nadaljevali, bomo država z največ proletarci.

+ Osem fraz nekega projekta: 1. Ideja. 2. Razmišljanje. 3. Navdušenje. 4. Realizacija. 5. Streznitev. 6. Ispanje krivcev. 7. Nagraditev neudeleženih. 8. Kaznovanje nedolžnih. (Kakršna koli podobnost z nenaumno zavoženimi investicijami ni slučajna.)

+ Svoboda je v samoupravnem socializmu omejena samo z neomejeno svobodo omejevanja svobode.

+ Pozor! V obtoku je večja količina ponarejene zgodovine!

+ Do vratu smo že v socializmu.

REŠITEV križanke prejšnje številke:

Vodoravno — 3. moti; 7. dekan; 8. veda; 9. kite; 10. levičar; 12. reva; 15. naval; 18. vata; 19. opeka; 21. ozare; 22. zvan; 23. Žalec; 26. trak; 29. pecilni; 30. vrat; 31. usta; 32. snaga; 33. spim.

Navpično — 1. sedem; 2. balinar; 4. ovira; 5. iver; 6. udav; 9. kava; 11. Čatež; 13. Eden; 14. Adam; 16. lovec; 17. polt; 18. vaba; 20. pacient; 22. zlet; 24. A-paši; 25. mnogo; 27. rosa; 28. kvas.

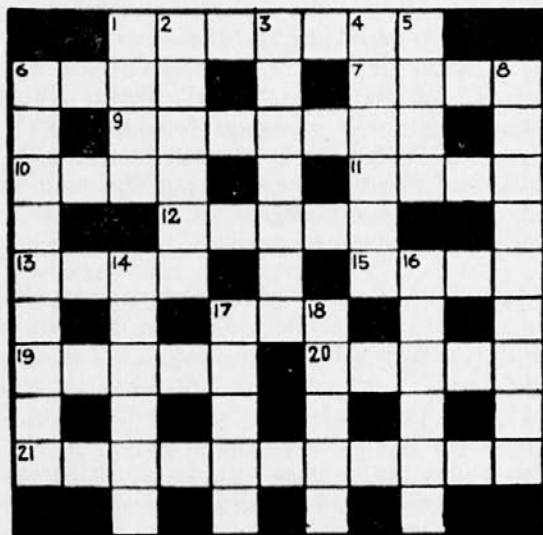
Rešitev so poslali: Vinko Jager, Sestre v Slomškovem domu, Sestri v Baragovem domu, Lidija Čušin, Francka Anžin in Marija Špilar, Tomaž Sušnik, Ivan Lapuh, Jože Grilj, Slavko Koprivnik, Anica Buchgraber, Slavko Ipavec in Irma Ipavec, Viktorija Gajsek, Danica Petrič, Ivan Podlesnik, Ivanka Študent.

Žreb je izbral med temi imeni — Danico Petrič.

Melbournskim rojakom je na uslugo
ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT
18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

Križanka

Vodoravno: 1. Slovenski prevod za Golgoto, kraj Jezusovega križanja; 6. kratica za vsebino; 7. ena oseb stare zaveze; 9. odmoli v koroškem dialektu; 10. utaplja se; 11. da je norce . . . , očitamo za norčevanje; 12. žensko ime, ki pomeni Marijo (po njenih litanijah); 13. del obleke za hladne dneve; 15. žaljivka za vsakega, ki mu tako rečemo; 17. naselje; 19. služba v zvezi z zakonom; 20. rastlina nič prijetnega okusa; 21. kvasina, beljakovinom sorodna snov; 22. razmišlja, naklepa.

Navpično: 1. moško ime; 2. izoblikuje, dokončno popravi; 3. velikonočni vzklík; 4. čim večji je, več velikonočnih jedil gre k blagoslovu; 5. okrajšana oblika imena Azarij; 6. o veliki noči slavimo; 8. praznik vstajenja; 14. za praznike je na mizi; 16. Judež je znan po njem; 17. lepo ali grdo — sprejeti ga moramo.

Rešitev pošljite do 5. aprila na uredništvo!

+ + +

“Zlata ura, ki sem jo dobil za nagrado od šefa, ni iz zlata, ampak iz pločevine.” — “Kaj tako dobro ponaša žlahtne kovine?” — “Ne, ampak svojega šefa.”

- KRAŠKI IZLIVI** – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.
- ISKANJE** – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.
- CVET LJUBEZNI** – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.
- SVETO PISMO NOVE ZAVEZE** v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.
- KRISTJAN MOLI** je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.
- HVALIMO GOSPODA** je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.
- HOJA ZA KRISTUSOM** je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtna spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.
- SHEPHERD OF THE WILDERNESS** – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.
- DREAM VISIONS** – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.
- MEN WHO BUILT THE SNOWY** – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.
- THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja)** – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.
- THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES** – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 20.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSКИH CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

CELOVŠKE MOHORJEVKE za leto 1987 so na razpolago. Cena je 22.– dol. za zbirko štirih knjig. Pa tudi **GORIŠKE** so že prišle: zbirko štirih knjig dobite za 24.– dolarjev.

Knjiga **SLOVENIAN HERITAGE I.** (zbral dr. E. Gobetz) je na razpolago za ceno 26.– dol.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA), A. C. T.**, je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste ...)

VAM JE NA USLUGO
ERIC IVAN GREGORICH

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

**POSEBNI POLET ZA VAS: 10. JUNIJA 1987
SYDNEY / MELBOURNE / LJUBLJANA**

**Zelo ugodne ekonomske prilike
za obisk prelepe Slovenije!**

Na razpolago so tudi posebni poleti do Zagreba: 2, 5, 16 in 30 julija 1987.

Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila! Tudi zaradi novih predpisov glede potnega lista Vam priporočamo: obrnite se na nas čim prej, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

**ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL**

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)**